

Redacció
i administració:
València, 244, 1er.
Barcelona-7
Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05
215 24 33
Edicions Terra Nostra S.A.
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
D.L. 14387
Sol·licitat control O.J.D
Imprès a Barcelonesa
de Publicaciones, S. A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Hosanna al Fill de
David.
Beneït el qui vé en
nom del Senyor, el
Rei d'Israel.
Hosanna a dalt del
cel.

N.º 81

Setmana del 12 al 18 de abril del 1981

30 Ptes.

A la pàgina 14, text íntegre de la pastoral dels bisbes bascos

"Salvar la llibertat, per a salvar la pau"

Les reaccions que s'han produït arreu de l'Estat entorn a la pastoral colectiva dels bisbes bascos sobre la situació dramàtica que viu el seu poble han estat nombroses i de signe molt divers. I, com sempre passa en ocasions semblants, no han mancat les paraules que parlen d'intromissions intolerables o d'atac a això i a allò.

CATALUNYA CRISTIANA vol oferir als seus lectors elements de judici suficients. L'article editorial així com el de comentari de la plana tercera van ambdós dedicats a aquest tema. I el text íntegre de la pastoral troba aixopluc a la plana 14.

Diàleg en lloc de vaga

El Papa parlà dues hores amb els seus obrers

Els 1.500 treballadors del Vaticà havien anunciat una vaga a fi d'obtenir millores laborals. La varen suspendre quan els digueren que el Papa estava disposat a escoltar-los. Efectivament, dilluns passat el Papa va rebre a 39 delegats de l'"Associació d'Empleats Laics Vaticans" i durant unes dues hores escoltà llurs reivindicacions i, segons un comunicat de l'Associació, els hi expressà "el seu interès personal a fi que el diàleg encetat continuï i sigui cada vegada més profitós i concret". En un altre moment els digué: "Entenc perfectament els vostres problemes puix, com ja sabeu, jo també he estat obrer, i és just que l'obrer tingui una compensació equitativa que li permeti mantenir dignament la seva família". Les reivindicacions apunten a millores salarials i d'horaris, però, sobretot, a qüestions de relacions laborals referents a la responsabilitat i la professionalitat dels empleats.

Tema per a un congrés internacional

Pastoral Rural

Málaga.— S'ha celebrat al Seminari d'aquesta ciutat el Congrés Internacional de Pastoral Rural al que varen assistir més de seixanta representants de Suïssa, Bèlgica, Portugal, França, Quebec i Espanya i seguit d'aprop, malgrat que no hi participaren directament, per Itàlia i Alemanya.

Aquest Congrés ha estat promogut per la Federació Internacional de Moviments d'Adults Rurals Catòlics (FIMARC), Organització Internacional Catòlica, el consiliari de la qual a Espanya és el sacerdot català mossèn Enric Sala Villegas.

La FIMARC acull moviments rurals d'adults de tot el món i celebra la seva assemblea general cada quatre anys. Aquesta trobada de Màlaga respon als contactes que cada dos anys celebra la regió nord-atlànica, que acull els països de l'Europa i Quebec, i més que un Congrés és un intercanvi d'experiències del

treball realitzat a cadascun dels països representats, amb una anàlisi econòmica, social i eclesial de la realitat des d'una perspectiva de fe.

Treball pels pobles.— La sessió d'obertura va ser presidida pel bisbe de la diòcesi de Màlaga monsenyor Ramon Buxarrais que adreçà unes paraules als participants encoratjant-los a seguir en el seu treball pels pobles i agraint-los que fos precisament Andalusia la regió escollida per a la celebració d'aquesta reunió de treball.

El consiliari nacional de la FIMARC també considera que el fet de celebrar-se a Màlaga aquesta reunió, no es un fet aïllat o per atzar, sinó que cadascun dels països proposa un lloc de trobada i en aquesta ocasió ha estat escollida la nostra regió principalment per la greu problemàtica que té Andalusia en el món camperol.

Agro-alimentació.— El tema de treball està centrat en "Quina és la incidència de les grans indústries de la agro-alimentació a les zones rurals", des dels problemes que suposen en el camp de la producció i de la comercialització i la seva influència en la vida dels pobles i sobretot en el Tercer Món. El tema s'abordà, en principi, amb una descripció de com experimenten aquestes situacions cadascun dels països representats: una anàlisi dels mecanismes o causes profundes d'aquestes situacions i finalment el treball portat a terme pels moviments rurals a les diferents zones per a transformar la situació i així, per últim, fer una reflexió des d'una perspectiva de fe, de compromís i de crida d'atenció als cristians.

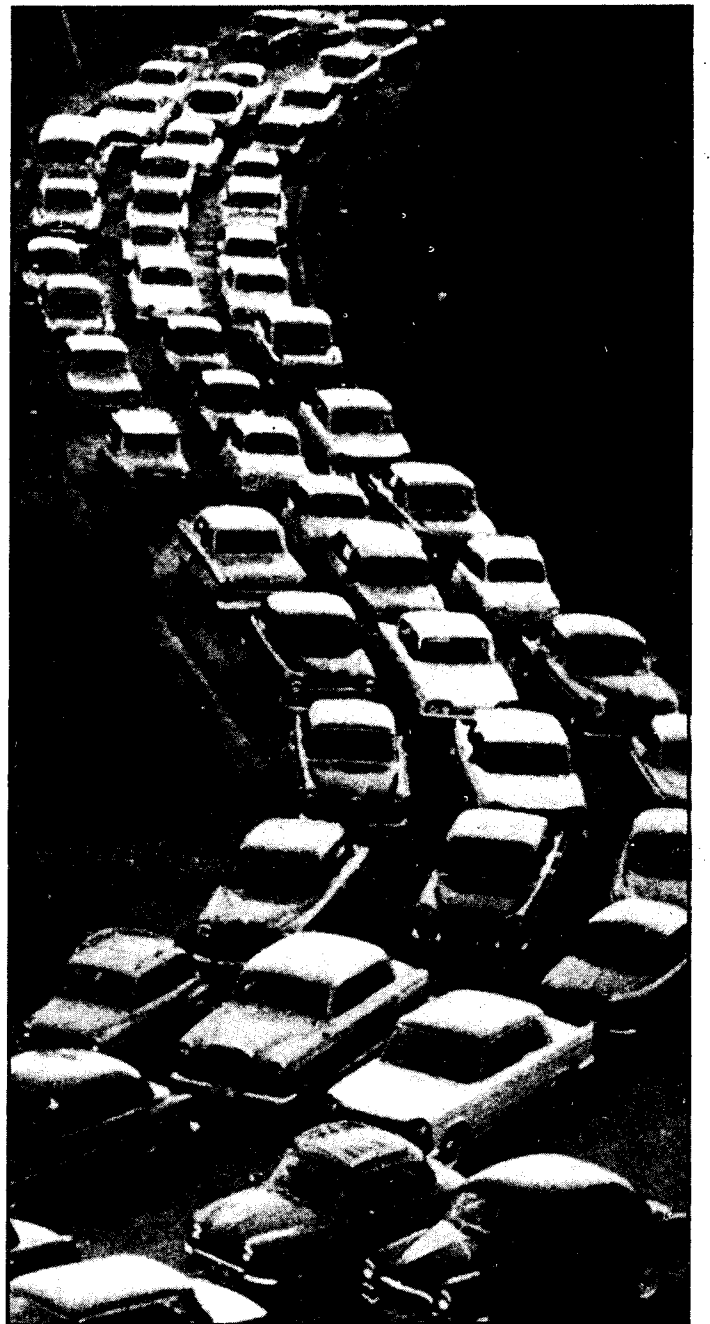
S'han unit a aquest congrés, amb el seu suport, el president de la Conferència Episcopal Espanyola, monsenyor Díaz Merchán, el nunci de S.S. a Espanya, monsenyor Innocenti i el bisbe de Càceres, president de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar.

Afinant

Comunitat i prevere

El cristianisme és un fet comunitari. La comunitat és la base i la font de la vida cristiana. L'infant és batejat en la fe dels seus pares i en el si de l'Església; i la seva fe s'anirà desenvolupant i afirmant normalment al redós de la família —primera Església domèstica— i de la comunitat cristiana. El convertit i batejat d'adult, per la fe i el baptisme no sols és transformat en "una nova criatura" interior sinó que és incorporat al Crist vivent en l'Església; i és en la comunitat eclesial que anirà nodrint la seva fe, que hi celebrarà els misteris salvadors i és en nom d'ella que haurà de complir, segons la pròpia vocació, el mandat d'anunciar l'Evangeli a tothom. Ara bé, la comunitat requereix el prevere. Ell, sobretot en l'Eucaristia, la presideix en nom del bisbe, i n'assegura la comunió; ell la convoca per a les celebracions i l'edifica pels sacraments; ell en refà la unitat quan es trenca pel pecat, que sempre comporta quelcom de cisma. El presbiterat sols s'entén, plenament doncs en la comunitat i per a ella.

Joan E. Jarque i Jutglar

Setmana Santa

Més que unes vacances

És un dó de Déu poder fruit d'uns dies d'esplai i de lleure. És important poder alliberar-se de la tensió de la vida moderna. És important poder gaudir d'un relax que ens ajudi a interioritzar i personalitzar la vida en pau i serenor. Per a nosaltres cristians aquesta setmana és també una setmana "gran i santa". La distensió d'aquests dies és també una gran oportunitat per a trobar uns espais de reflexió i celebració de la fe que ens ajudin a vivenciar-la.

Cadascú individualment, en família i com a comunitat cristiana, hem de participar, allà on ens trobem, en la celebració del fet central de la nostra fe: La mort i la Resurrecció del Senyor. Sobretot, en la nit del dissabte al diumenge, participar en la Celebració litúrgica més important de l'any, la VETLLA DE PASQUA, solemnitat de les solemnitats.

Bona Pasqua, amics.

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana. I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores. Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

NOVEDAD: CON UNA DE NUESTRAS CHIMENEAS, PUEDE CALENTAR TODA LA VIVIENDA

CHIMENEAS
PIO
cálidamente decorativas

EXPOSICION Y VENTA
Loreto, 36 (esquina Avenida Sarrià) Tel. 259 04 18 - BARCELONA 29
Carretera Barcelona n.º 32 - GERONA
FABRICA EXPOSICION Y VENTA
Carretera Barcelona-Puigcerdà, km 53.800. Tel. 882 01 62
HOSTALETS DE BALENYA
ABIERTO SABADOS TARDE Y DOMINGOS MAÑANA

Solicitud envíen catálogo sin compromiso.
Nombre y apellidos _____
Calle n.º _____
Población _____
Dpto. Postal _____

VOLEU APROFUNDIR LA VOSTRA FE?

Llegiu els llibres següents:

"El fin del materialismo filosófico y ateo",
Bosch, Casa Editorial S.A.; Barcelona 1974; 251 pág.
Preu: 350 Ptes.

"La existencia de Dios ante la razón y el sentido común"
Bosch, Casa Editorial, S.A.; Barcelona 1976; 449 pág.
Preu: 600 Ptes.

"Las pruebas racionales de la existencia de Dios"
Distribuidora Balmes, Barcelona, 1977, 179 pág.
Preu: 200 Ptes.

"Los fundamentos racionales de la existencia del alma
y su inmortalidad", Bosch, Casa Editorial, S.A.
Barcelona 1978; 167 pág. Preu: 400 Ptes.

"La verdad del cristianismo" Bosch, Casa Editorial, S.A.
Barcelona 1980, 367 pág. Preu: 800 Ptes.

Autor d'aquests llibres:
Josep Ma. Ciurana Fernández, Doctor en Dret

AVÍS: Els deu primers lectors de "Catalunya Cristiana" que lliurin aquest anunci a la Llibreria Balmes, d'aquesta ciutat, al carrer de Duran i Bas n.º 11, durant el vinent mes de maig, rebran gratuïtament, un exemplar del llibre "Las pruebas racionales de la existencia de Dios"

DIVENDRES SANT

COLLECTA PONTIFICIA PER ALS SANTS LLOCS

TERRA SANTA!

L'Església, com en temps de Sant Pau, ens invita avui a ésser generosos amb l'Església Mare de Jerusalem. Llurs necessitats, per al sosteniment de les seves nombroses obres Apostòliques, socials, caritatives, culturals i Educatives, es fan dia a dia més apremiants i urgents.

La presència de L'ESGLÉSIA en aquelles Terres,
DEPEN DEL TEU AJUT

**ANUNCIEU-VOS
A**

**Catalunya
Cristiana**

Vuit minuts per a reflexionar

La setmana passada una notícia religiosa va acaparar les capçaleres i els primers minuts dels mitjans informatius del país. Els bisbes de les diòcesis basques s'adreçaven als seus fidels formulant "uns criteris per a promoure una lectura cristiana de la situació i unes reflexions per a confortar l'esperança de molts i suscitar la resposta activa que les actuals circumstàncies reclamen." Però la notícia no la va constituir la pastoral dels bisbes sinó les reaccions dels polítics— del govern i de l'oposició— i els titulars dels diaris. La gent es dividia en contra o a favor dels bisbes bascs. Com sempre, la majoria no havia llegit amb cura i desapassionadament el document. Un alt organisme de Madrid confessava estar alarmat, però que esperava "conèixer el text íntegre ja que sols coneixia

un extracte facilitat per una agència nacional de notícies." Sense comentaris.

Els nostres lectors trobaran en aquestes pàgines el "text íntegre" de la pastoral— unes 1800 paraules que es poden llegir en 8 minuts— i es podran formar un criteri personal sobre aquesta intervenció de l'episcopat basc.

La pastoral està impregnada del sentit de la responsabilitat. És un document equilibrat i auster, no hi ha paraules sobrees; i estudiat amb deteniment no s'hi troba el que alguns hi han volgut veure. Les afirmacions que fan sobre la missió de les forces armades estan en la lletra i en l'esperit de la constitució, així com les limitacions del govern en l'exercici del "dret i del deure que té d'adoptar, enfront

de la violència armada, les mesures que siguin necessàries per a defensar la societat." Tanmateix la condemna de les activitats de l'ETA— malgrat qualificar-les, inadecuadament?, d'"accions militars"— és valenta i categòrica; i la descripció de l'estat d'esperit "desencisat i a frec de la desesperació" del seu poble és lúcida com s'escau a uns pastors identificats amb llur poble. Finalment, la referència a la fe cristiana com a font on cal recórrer per a "generar l'esperança, a la vegada pacient i activa, que neix de la resurrecció de Jesucrist" a fi de vèncer les dificultats presents, donen el to pastoral a aquesta intervenció arriscada dels bisbes bascos que no creiem pas que, a hores d'ara, demanin adhesions partidistes, sinó comprensió i pau.

El lector escriu

La discussió de la Llei del Divorci

Llegint la premsa he observat com és de curiosa, encara que no sorprenent, la reacció dels diferents partits polítics davant l'anunci de la pròxima discussió de la Llei del Divorci.

Que vulguin desmuntar els casaments fets pel "civil", tot hi deplorar-ho allà ells, però que deixin en pau els matrimonis fets per l'Església, que les lleis que ens el regulen ja són fetes de fa molts anys.

Els que van a l'Església per a casar-se, ja saben per endavant a què es comprometen. Que poden fracassar? Això ja és cosa humana, però sempre seran casats, i així ho ensenyà l'Església. / Ramon Solà.

Amèrica mancada de sants

A Catalunya Cristiana del 29 de març vaig llegir-hi amb sorpresa: "Per a celebrar la beatificació de la índia irakí Kateri Tekakwithà", etc.

Ella era india Mohawk, una de les llavors nacions Iroquois, entre Nova York i Montreal.

A Amèrica estem molt mancats de sants, si us plau, no ens els escatimeu més. / Mª Hortènsia Vilaró.

Pau i llibertat per a tots

El diari YA publicava el passat dia dos d'abril el següent article editorial que pel seu interès i actualitat creiem interessant reproduir en la seva totalitat pels punts de reflexió que porta a considerar:

Un nou document pastoral col·lectiu dels bisbes de les diòcesis basques dirigit a llurs diocesans, titulada "Salvar la llibertat per a salvar la pau", ens ofereix l'ocasió precisa—vista la projecció nacional del problema— per a endinsar-nos, nosaltres mateixos, en el tema i reflexionar-hi. Ho farem seguint el fil argumental del document, deixant ben clar que el problema basc afecta tots els espanyols, raó per la qual advertim d'entrada un enfocament unilateral que pot resultar sorprenent pels nostres lectors no bascos.

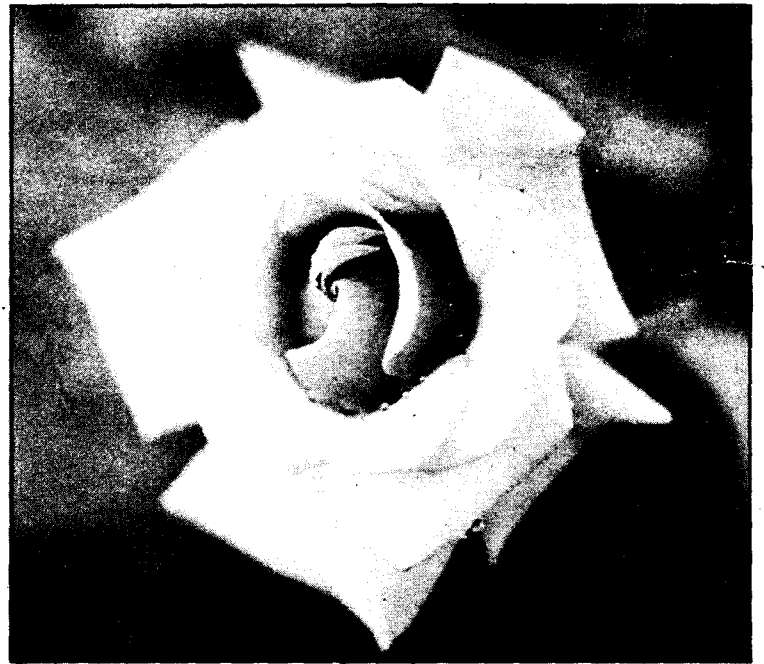
Els bisbes parteixen d'una certesa compartida: "Estem travessant un dels moments més delicats i transcendents de la nostra història recent". I d'aquesta afirmació n'extreuen una necessitat: "Molts diocesans esperen una paraula que aporti claredat i esperança enmig de la confusió i desànim del moment present. No podem callar en les actuals circumstàncies". I parlen. I aconsellen, i tracten d'impartir una doctrina cristiana que, en la seva exposició, es posa a frec del camp concret de la política. Amb un intern lligament clar: la llibertat cristiana com a participació "en la llibertat del Resuscitat". I d'aquesta llibertat parteixen per a jutjar actituds. I potser en aquest precís moment la doctrina es fa una mica difusa fins el punt de fer nos entrar en un terreny que pot semblar purament polític.

Hi ha, a la pastoral, una condemna categòrica de l'activitat terrorista—d'accions militars— diuen els bisbes, creiem que amb poc encert d'ETA, organització a la qual acusen de pretendre "col·locar el país al caire d'una situació límit de confrontació, si és que no intenta directament provocar un cop d'Estat que implantí la dictadura i porti a terme l'ocupació

militar del País Basc, generant d'aquesta manera un malestar favorable al seu projecte polític revolucionari". Més encara, els bisbes fan responsables d'aquesta intenció atribuïda a ETA "a alguns sectors de la població basca que comparteixen i donen suport al projecte i a l'estratègia d'aquests grups subversius". Al mateix temps condemnem també, els qui, des de l'extrem ideològic oposat, s'oposen "amb morts i accions violentes" (esmenten el "Batallón Vasco-Español" expresament) o fan possible amb llur conducta immovilista un retorn a situacions anteriors en les quals es confon ordre públic amb llibertat.

A la segona part del document, els bisbes bascos ofereixen "criteris per a una valoració cristiana de la situació". Es tracta, al nostre entendre, de la part més compromesa políticament, i tal vegada, menys acceptable pels espanyols no bascos. Després d'una nova i categòrica condemna de les activitats terroristes, i després d'alludir les deficiències de l'actual model sociopolític i "la duresa d'algunes lleis que no garanteixen suficientment els drets fonamentals de la persona", i després de qualificar d'enemics del poble els qui ignoren la voluntat d'aquest poble i "posen en perill" la seva mateixa supervivència, el document passa a jutjar la missió de les Forces Armades i recorda que és la de servir les institucions que el poble s'ha donat i mai la d'erigir-se en jutge de l'esmentat procés i molt menys la de sentir-se temptades a intervenir. Si ho fessin, constituirien "més un greu perill que una autèntica defensa del poble".

Els bisbes rebutgen la possibilitat d'una dictadura, sancionen durament la passivitat ciutadana davant del perill de perdre la llibertat i

recorden que "la promoció activa per la llibertat ens és urgida als creients des de la mateixa entraña de la nostra fe".

Fan després una crida a l'esforç col·lectiu de refús de la violència i de construcció d'una societat lliure. Als governants els recorda el dret i el deure d'adoptar davant la violència armada les mesures que siguin necessàries per a "defensar la societat", però aquestes mesures hauran d'ésser "fruit d'una lliure decisió del poder polític" respectant, amb la seva aplicació, els drets inalienables de la persona i amb la urgència de restablir la normalitat així que sigui possible.

La crida al Govern autonòmic a fi que surti al pas de qualsevol amenaça contra "la seva llibertat autonòmica" és especialment clara: "Els ciutadans bascos espren que amb una semblant enteresa sàpiga oposar-se a qualsevol intent militar d'interrompre o retallar el procés democràtic". Finalment, recorda als partits polítics el seu deure de preocupar-se abans pel

bé del poble que pels dels propis partits.

Aquesta lectura del document episcopal pot provocar, precisament pel seu llenguatge, especialment directe i clar, alguna perplexitat. Que l'exclouin els qui s'hi sentin temptats. No hi cap motiu per sentir-la. Allò que els bisbes recorden, al marge de l'aspecte purament formal, és doctrina, amb una incidència notable amb els seus aspectes més filosòfics. A la pastoral s'assumeix la realitat—delicada realitat— del País Basc; es condemna ETA, esmentant l'organització amb el seu nom; s'accepten les mesures excepcionals i es demanen les cauteles pròpies d'una aplicació cuidadosa, temporal i que no perjudiqui la comunitat. Hi ha una crida a la concòrdia i repetides apel·lacions a la col·laboració plena enfront de la violència. Aquests són els aspectes que caldrà destacar, per damunt de qualsevol consideració que tendeixi a una interpretació farisaica del document.

Volem que vingui el Sant Pare

Com a persona d'edat que ja sóc, però en certa manera vinculat a aquest grup de joves que són els Xirois, vull fer-li arribar les meves sinceres gràcies per haver permès que el setmanari que vós dirigiu hagi vist amb bons ulls aquesta campanya perquè el Sant Pare ens vingui a veure uns quants dies.

Li asseguro que hi estan posant una il·lusió que em fa reviure els meus anys de la joventut. Encara recordo l'amor que sentíem envers el Papa Pius XI i aquelles hores tan meravelloses que vam viure a Roma quan el vam anar a visitar. Penseu quina emoció, doncs, representa per a mi saber que són uns nois i unes noies de la meua pròpia ciutat els qui han tingut la magnífica idea d'aquesta campanya.

El lector escriu

Si a vós no us sembla bé, no publiquem aquesta carta; però almenys feu arribar a tothom, a través del vostre setmanari, aquesta proclama: Volem que el Sant Pare vingui. Gràcies. **Hermenegild Bach i Motcau.**

Al senyor Busquets Molas

Em permeto la llibertat de dir-vos amic tot i que sé que sou més gran que jo i que no ens hem vist mai. Però tanmateix jo us hi considero.

Sóc un missioner escolapi al Senegal, de fa poc temps, i l'únic lligam amb la nostra terra és "Catalunya Cristia-

na" que molts cops a destemps ens va arribant. El motiu d'escriure-us no és dir-vos això, sinó felicitar-vos pels vostres escrits que setmana rera setmana aneu inserint i que augmenten la meua cultura sobre tants aspectes de la tradició catalana. Sigui la meua carta un motiu d'encoratjament a seguir, al menys sabreu que lluny de casa hi ha una comunitat que espera els vostres requadres.

Jo havia col·leccionat goigs fins la meua partença, que van passar a un amic també col·leccionista, i veure com de tant en tant puc veure algunes estrofes en els vostres retalls, fa que els pulmons rebin una alenada d'aire fresc en aquestes terres tan caluroses.

Debeu tenir un arxiu de material inesgotable, doncs ja fa anys que treballo el tema i sempre teniu coses noves per a contar. Quan vingui de vacances, falta un any i mig, em deixareu visitar els vostres papers? /**Manuel Sales.**

Avisos i comunicats

Parròquia de Santa Maria del Pi: L'Excm. Sr. Dr. Josep M.ª Guix i Farreres, bisbe auxiliar de Barcelona, tanca aquest cicle amb el VIIè tema: "L'Església participa de la missió de Crist". Tindrà lloc el dia 29, dimecres, a 2/4 de 9 del vespre, a la Sala St. Josep Oriol, c/. Cardenal Casañas, nº 16 2on. Tots hi són invitats i fins i tot ens atrevim a demanar-vos que no reguetegeu cap esforç per assistir-hi.

Recés per a matrimonis: Tindrà lloc a la Casa d'Exercicis de Sarrià, del 24 al 26 d'abril. Comença la nit del primer dia i acaba el matí del dia assenyalat. Dirigirà el P. Enric Rifà S.J.

Santuari del Miracle

Exercicis Espirituals per a religiosos: Tindran lloc de l'11 d'abril (tarda) al 19 d'abril, després del Vetlla Pasqual. Dirigirà el P. Miquel Estradé, monjo de Montserrat. Per a inscripcions: Santuari del Miracle, tel. (93) 811 00 45.

Exercicis Espirituals per a persones de la tercera edat: Tindran lloc del dia 22 d'abril a la tarda fins el 26 de la tarda. Seran dirigits pel P. Carles Gri, monjo de Montserrat. Els qui hi estiguin interessats poden telefonar al nº (93) 811 00 45.

Jornades de Pastoral Familiar: Les Delegacions diocesanes de Pastoral Familiar y Pastoral Sanitària organitzen conjuntament aquestes Jornades que tindran lloc els dissabtes, 25 d'abril, 9 i 23 de maig, a la Casa d'Espiritualitat del Miracle. Temes i conferències: Dia 25 d'abril: "Preparació al matrimoni i escola de pares", a càrrec del P. Salvat S.J., el P. Balcells, Sch. p., i un matrimoni de Barcelona. Dia 9 de maig: "Els cristians davant el divorci", a càrrec de Mn. Jesús Hugué. Dia 23 de maig: "Planificació familiar", a càrrec del Dr. Lluís Campos i del Germà Josep Lluís Redrado de l'Equip de St. Joan de Déu, de Barcelona. Duraça de les 4 de la tarda a les 10 del vespre amb sopar.

Horaris de Setmana Santa

Santa Església Catedral Basílica de Barcelona

Diumenge de Rams: A les 11 del matí, Benedicció de les palmes a la portalada de la Catedral. Missa pontifical concelebrada. Dimecres sant: A les 11 del matí, Missa Crismal concelebrada dins de la qual seran consagrants els Sants Olis que s'usaran durant l'any a totes les esglésies de l'arquebisbat per a l'administració dels sacraments i dels sacramentals. A les 7.30 de la tarda, celebració comunitària de la Penitència. Dijous Sant: A les 6.30 de la tarda, Missa Pontifical de la Cena del Senyor, concelebrada. A les 11 de la nit Vetlla eucarística. Divendres Sant: A les 3 de la tarda, Celebració de la Paraula davant la venerable Imatge del Sant Crist de Lepant. Sermó de "Les Set Paraules"; l'acte tindrà lloc, com de costum, a l'Avinguda de la Catedral; a les 5, Acció litúrgica de la Passió i Mort del Senyor; a les 7, Veneració de la Santa Creu; Solemne Via-Crucis a l'Avinguda de la Catedral. Vetlla Pasqual: A les 10 de la nit del dissabte. Diumenge de Resurrecció: A les 11 del matí, Missa Pontifical concelebrada. Benedicció Papal.

Monestir de Montserrat

Diumenge de Rams: A les 10.30, Processó de Rams i Missa conventual. Dijous Sant: A les 6 de la tarda, Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant: A les 5 de la tarda, Acció litúrgica en memòria de la Passió del Senyor. Dissabte, a les 10 de la nit, Vetlla Pasqual.

Monestir de Poblet

Diumenge de Rams: A les 9.40, Benedicció de Rams a la Capella de St. Jordi. Concelebració eucarística. Dijous Sant: A les 5.30, Missa concelebrada de la Cena del Senyor. Divendres Sant: A les 4.30, Acció litúrgica de la Passió i Mort del Senyor. Dissabte Sant: A les 10.30 de la nit: Vetlla Pasqual.

Monestir de Solius. Monjos cistercencs

Diumenge de Rams, a les 10, Benedicció de Rams i Eucaristia. Dijous Sant, a les 17, Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 16, Acció litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 22.30 Vetlla Pasqual.

Abadia de Riells del Montseny

Diumenge de Rams, a les 11, Benedicció de Palmes, Processó i Eucaristia. Dijous Sant, a les 17, Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 17, Celebració de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 22, Vetlla Pasqual.

Sant Martí del Montnegre

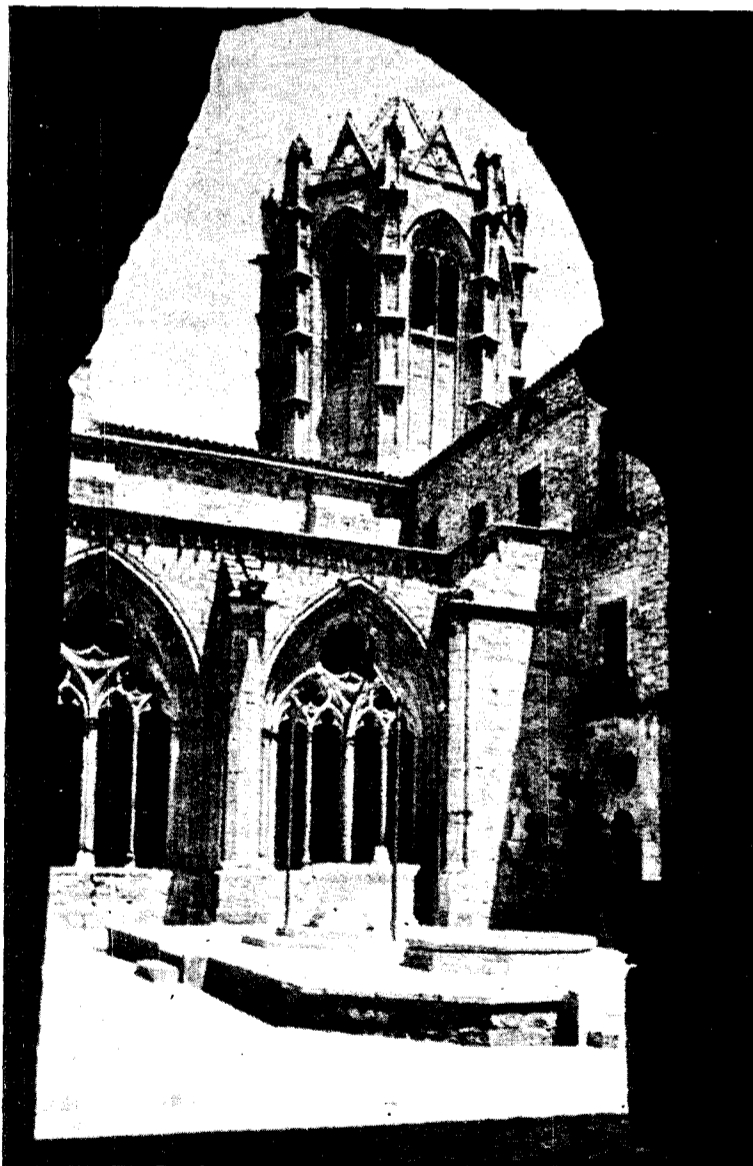
Diumenge de Rams, a les 11.45, Benedicció de Palmes i Eucaristia. Dijous Sant, a les 20, Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 18, Celebració de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 10.30 Vetlla Pasqual.

Església Ortodoxa Espanyola

Celebrarà els Oficis de Setmana Santa, a la parròquia de la Sma. Trinitat, c/. Arnald d'Homs, 27-29, 1er. 1ª. Barcelona. Dijous Sant, a les 19, Institució de la Cena del Senyor. Divendres Sant, Sant Enterrament i Veneració de la Creu, a les 19. Dissabte Sant, a les 22, Vetlla Pasqual, Solemnitat de les solemnitats.

Monestir de l'Encarnació. Monges Carmelites. c/. Panamà, Barcelona

Dijous Sant, a les 18, Missa de la Cena del Senyor. Divendres

Sant, a les 17, Acció litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 22.30, Vetlla Pasqual.

Monestir de Sant Maties. Casal Bellesguard. Monges Jerònimes

Diumenge de Rams, a les 10.30, Benedicció de Palmes i Celebració Eucarística. Dijous Sant, a les 6.30, Missa del Sant Sopar del Senyor. Divendres Sant, a les 17, solemne Acció litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 22, Solemne Vetlla Pasqual.

Monestir de Vallbona. Monges Cistercencs

Dijous Sant, a les 19, Missa del Sopar del Senyor, a les 22, Vetlla de Pregària. Divendres Sant, a les 17, Acció litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 23, Vetlla Pasqual.

Santuari de Santa Maria de Puiggraciós. Monges Benedictines

Diumenge de Rams, Benedicció de Palmes i Eucaristia, a les 12.30. Dijous Sant, a les 18, Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 17, Acció

litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 22.30, Vetlla Pasqual.

Monestir de Santa Teresa de Jesús, c/. Quevedo, Sabadell

Diumenge de Rams, a les 9, Benedicció de Palmes. Dijous, a les 18, Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 17, Acció litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte, a les 22.30, Vetlla Pasqual.

Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Monges Cistercencs

Diumenge de Rams, a les 11.15, Benedicció de Palmes i Eucaristia. Dijous Sant, a les 20, Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 18, Acció litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 22.30, Vetlla Pasqual.

Monestir de Sant Pere de les Puelles. Monges Benedictines

Diumenge de Rams, a les 9.45, Benedicció de Palmes i Eucaristia. Dimecres Sant, a les 20.30, celebració comunitària del Sagrament de la Penitència. Dijous Sant, a les 20, Celebració de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 17.30, Celebració de la Mort del Senyor. Dissabte Sant, a les 23, celebració de la Vetlla de Pasqua.

Monestir de la Immaculada Concepció. Monges Carmelites. Av. Torner, 63. Mataró

Diumenge de Rams, a les 10, Processó de Rams i Missa conventual. Dimarts Sant, a les 9.30 del matí, celebració comunitària del Sagrament de la Penitència i Missa conventual. Dijous Sant, a les 20.30 Missa de la Cena del Senyor. Divendres Sant, a les 16, Acció litúrgica de la Passió del Senyor. Dissabte Sant, a les 23, Vetlla Pasqual.

CATALUNYA

Jordi Pujol es referma en la política lingüística

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, rebé al saló de Sant Jordi un grup de dos-cents professors de català encarregats del reciclatge lingüístic dels mestres d'E.G.B. i B.U.P. a Catalunya, als quals explicà els objectius de la Generalitat en aquesta matèria.

Tot seguit el president Pujol manifestà que "vosaltres representeu una de les actuacions més importants i més plenes de sentit polític del govern de la Generalitat", tot afegint la resposta positiva i encoratjadora que donen aquests professors en un moment de tanta inquietud pel futur de l'autonomia.

El president remarcà altre cop que l'autonomia ha estat reclamada per aprofundir en la democràcia i sobretot per defensar la nostra identitat, la qual passa per la defensa dels valors de la llengua i la cultura de tal manera que "no es trenqui la unitat de tots els homes que vivim i treballam a Catalunya".

Les "Escoles Bressol" volen continuïtat

Vint-i-vuit pares i educadors de les escoles bressol del patronat Municipal de Guarderies de Barcelona, catorze homes i catorze dones, es van encadenar ocupant tota l'amplada del Portal de l'Àngel. Foren detinguts per la policia nacional, que els va deixar lliures tres hores després.

Els encadenats portaven cartells amb les seves principals reivindicacions: "Estem encadenats perquè volem la continuïtat de les escoles bressol". "Per exigir el manteniment dels equips pedagògics". "Per no acceptar cap acomiadament de cap treballador". "Per dir no a les oposicions". "Pel reconeixement de l'etapa de 0 a 3 anys".

ESPANYA

Dotze mesos del Parlament basc

El president del Parlament d'Euzkadi, ha fet unes declaracions al complir-se el primer ani-

CESC

Del diari "Avui"

versari de la institució democràtica, en les quals ha fet un balanç de la gestió legislativa de la Cambra i de la situació actual al País Basc. En aquestes declaracions, el senyor Pujana ha manifestat que "no hi ha dret a confondre la violència amb els bascos", plantejament que, segons ell, s'està fent a nivell d'Estat.

Suport del bisbe de Pamplona a la pastoral basca

Mentre Rafael Calvo Ortega deia que "UCD està estudiant atentament el document dels bisbes", i Rodríguez Sahagún afirmava al seu retorn de Roma, que havia parlat de manera informal amb algunes autoritats del Vaticà, l'oficina d'informació de l'arquebisbat de Pamplona feia públiques unes declaracions de l'arquebisbe de la diòcesi monsenyor José María Cirarda, a l'emissora Radio Popular d'aquesta ciutat, en què donava suport a la decisió dels bisbes bascos de publicar la pastoral que tant ha molestat el govern.

Confirmava l'arquebisbe de Pamplona en aquestes declaracions que coneixia la preparació de la pastoral abans de ser publicada però que a tots els havia semblat més adequat "pel fet que Navarra té unes circumstàncies diferents, que ells sols poguessin adreçar-se a tot el poble fidel a les seves diòcesis, perquè desitjaven parlar, tam-

bé, sobre el moment del desenvolupament autònom i del seu govern.

MÓN

Xina demana ajut a la C.E.E.

En el moment en què l'economia xinesa sembla arribar a la crisi total i Pequín demana per primera vegada ajut occidental per aturar la fam del seu poble, el vice-primer ministre xinès Gu Mu, ha inaugurat la més important manifestació comercial "Euroxina" de la història, en un intent d'interessar a 250 milions d'europes pel mercat de mil milions de xinesos.

Punt de vista

Bisbes i consciència

La pastoral col·lectiva dels bisbes del País Basc ha estat un document eclesial amb un ressò poc habitual. Normalment els papers episcopals es perden entre la massa informativa i només els cercles interessats se n'ocupen, però, en aquest cas, comentaris de tota mena han caigut sobre el text.

Des de la nostra perspectiva, la pastoral no ens afecta directament, ja que no ens ha estat directament adreçada, però, tot i això, no ens pot deixar indiferents. Ni el tema ni la repercussió ens són aliens.

El tema és clar: la violència és dolenta. Tota la violència és dolenta. Però el document va més enllà, força més enllà, quan esdevé consciència col·lectiva i diu, en veu alta, el que tants hem pensat i no hem gosat de dir: no és lícit d'influir, mitjançant la força potencial, en la vida política, ja que aquesta té els seus camins i tot el que sigui sortir-ne és traïr-la o malmenar-la. Quan la veu dels bisbes té aquest ressò d'independència i valentia és la veu de Déu i, aleshores, com que no hi ha raons per a desmentir-la, hom parla d'inoportunitat. Com si l'oportunitisme fos evangèlic!

Pel que fa a la repercussió ha estat gran, però, lamentablement, la seva importància no ha estat pastoral sinó política, la qual cosa, quan es tracta d'un document "pastoral", vol dir que ha tergiversat les dades inicials del plantejament. Per això, quan els bisbes bascos parlen de fets i d'idees bàsiques, se'ls contesta amb situacions contingents i idees passatgeres. La veritat és que a paraules d'orientació, fruit de la normal acció de l'Església docent, es contesta amb valoracions de circumstàncies. Una vegada més, les paraules episcopals només interessin si afavoreixen les posicions pròpies, les posicions polítiques pròpies.

La pastoral, per als bascos — únics destinataris directes —, ha d'haver estat il·luminació. Per a tots, però, pot haver estat consciència col·lectiva en acció. Una vegada més, el risc evangèlic es palesa més enllà de l'oportunitat i la contingència. Sortosament, és fàcil de comprovar que ni és aquesta la primera vegada ni ben segur, serà la darrera en què la veu dels pastors no se sotmet als interessos del poder constituït. A la vegada, però, és un goig de comprovar amb quina força aquesta veu juga obertament a favor de les formes de convivència democràtica.

Els paràmetres del document, de forma ben explicable, no són fàcils d'entendre, però, des de posicions oportunistes de política estricta.

Josep Faulí

Antoni Comas un home just i bo

Sortint de Granollers per la carretera de Vic, en arribar a Les Franqueses, a mà dreta hi ha un indicador que diu: Parròquia de Llerona. És una església molt antiga, gran, de noble presència, voltada de xiprers, oliveres, lledoners, llorens, que ara són molt florits i arbres de l'amor amb les branques plenes de flors morades i encara sense fulles verdes.

En aquesta església singular anava a missa els dissabtes al vespre l'Antoni Comas i és on vam oferir-li'n una, recordant-lo, tota la seva família i alguns amics, dissabte passat.

El que veritablement va fer néixer l'amistat que ara em planyo d'haver perdut va ser l'afeció comuna per la literatura i la poesia. Ens comunicàvem les descobertes, ja que cadascú pel seu cantó furetejàvem entre els llibres d'amics, parents i coneguts, a la Biblioteca Popular de la Caixa d'Estalvis, a les parades i botigues de llibres vells. Guardo grapat de papers mecanografiats o escrits a mà, — encara no hi havia fotocopiadores — amb fragments interessants de llibres d'edicions exhaurides, introbables, amb poemes i escrits

d'autors repudiats pel règim, tant castellans com catalans. Després ell es lliurà de ple a l'estudi de les lletres, a desgrat de persones ben intencionades que l'en volien dissuadir. On volia anar a parar amb aquells estudis tan improductius? Jo vaig continuar amb la meua dèria, a peu coix, en el poc lleure que em deixaven altres quefers.

En el sopar d'homenatge que els mataronins li vam dedicar amb motiu de l'obtenció de la Càtedra de Català de la Universitat de Barcelona, la primera després de la guerra, vam conèixer la seva promesa, avui la seva vídua, la Maria Dolors Lamarca. Aquella noia tan jove, esvelta, elegant i senzilla, i segons deien tan intel·ligent, va fer una impressió immillorable. L'opinió general era: l'Antoni ha trigat però és una elecció encertada del tot. La vida i els fets ho han corroborat. Amb l'amic Terri, el del Racó, que coneix a tothom i a qui tothom coneix, és amb qui més hem parlat de l'Antoni Comas. Es veien molt sovint i hi havia entre ells una amistat indestructible. Em tenia al corrent de tots els seus passos literaris,

lingüístics i familiars. Ara que no el tenim, encara ens resta el consol de continuar-ne parlant. I a mi em queda també com a record seu, que guardaré sempre, una correspondència on m'explica els seus primers contactes amb Carles Riba, Salvador Espriu i altra gent destacada del món literari, i els cinc volums del Nou Testament de la Fundació Bíblica Catalana, que em va regalar quan em vaig casar, en ser-me testimoni.

La família de la qual era cap deu sentir un buit esfereïdor per la seva mancança. Els que ara el veïem de tard en tard no ens en sabem avenir. Encara em sorprenen pensant: quan el vegi li diré això o allò, comentarem tal esdeveniment...

A més de l'home just i bo, hem perdut un savi, un erudit, un investigador, un científic, un apassionat de la llengua catalana en el seu moment més madur i fructífer, i també en una situació com la d'ara tan plena de mals averanys que necessita com mai el suport de la seva presència i de la seva obra.

A reveure, amic!
Albert Pera

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació · relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....

Carrer..... N.º..... Pis.....

Telf..... Població.....

Els prego que em subscriuiguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) · Fora de Barcelona

Trimestral	2.229 ptes.	Trimestral	2.074 ptes.
Semestral	4.458 ptes.	Semestral	4.148 ptes.
Anual	8.916 ptes.	Anual	8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

L'ONU ha proclamat l'Any Internacional del Minusvàlid

“Atacar la malaltia, sí; atacar la vida, no”

Es calcula que en tot el món hi ha 400 milions de minusvàlids.

La Santa Seu ha acollit de manera positiva la iniciativa de l'ONU de proclamar el 1981 Any Internacional de les Persones Minusvàlides.

Escollim els punts més importants d'un document del Vaticà sobre els principis fonamentals i línies d'actuació en el problema del disminuït.

El primer principi que cal refermar clarament i amb vigoria és que la persona minusvàlida (ja sigui per malaltia congènita, a conseqüència de malalties cròniques o de dissort, o bé per feblesa mental o malalties sensorials, qualsevulla que sigui l'abast de tals lesions) és un subjecte plenament humà, amb els corresponents drets innats, sagrats i inviolables.

1 El minusvàlid, subjecte de drets sagrats i inviolables

És més, es podria dir que la persona del minusvàlid, amb les limitacions i el sofriment que duu marcat en el seu cos i en les seves facultats, posa més de relleu el misteri de l'ésser humà, com tota la seva dignitat i grandesa. Davant la persona minusvàlida ens sentim introduïts en les fronteres secretes de l'existència humana i som cridats a acostar-nos amb respecte i amor a aquest misteri.

Donat que la persona que sofreix una “minoració” és un subjecte amb tots els seus drets, cal que li sigui facilitada la participació en la vida de la societat en totes les dimensions i en tots els nivells accessibles a les seves possibilitats. El reconeixement d'aquests drets i el deure de la solidaritat humana constitueixen una obligació i una tasca a realitzar, amb la creació de condicions i estructures psicològiques, socials, familiars, educatives i legislatives idònies per a acollir i desenrotllar integralment la persona minusvàlida.

2 Discriminació dels sans contra els febles

La qualitat d'una societat i d'una civilització s'avalua pel respecte que manifesta envers els més febles dels seus membres. Una societat tecnocràticament perfecta, on només s'admetin membres plenament funcionals i on aquell que no s'ajusti a aquest patró o no sigui apte per accomplir un paper propi, sigui marginat o reclòs, o el que és pitjor encara, eliminat, hauria de ser considerada com a radicalment indigna de l'home, a desgrat que fos avantatjosa des del punt de vista econòmic.

Efectivament, seria una societat perversa per una mena de discriminació no menys damnable que la racial, és a dir, la discriminació dels forts i “sans” contra els febles i malalts. S'imposa afirmar amb tota claredat que la persona minorada és un de nosaltres, participi de la nostra humanitat. Reconeixem i promovem la seva dignitat i els seus drets, reconeixem i promovem la nostra mateixa dignitat i els nostres mateixos drets.

3 Atacar la malaltia, sí; atacar la vida, no

La negligència deliberada d'assistència o qualsevulla acció que porti a la supressió del nou nat minorat representen atemptats no solament a l'ètica mèdica, sinó també al dret fonamental i inalienable a la vida. No es pot disposar d'un mateix a gust

de la vida humana, adjudicant-se un poder arbitrari sobre la vida.

La medicina perd el seu títol de noblesa, quan en comptes d'atacar la malaltia ataca la vida; de fet, la prevenció ha de ser contra la malaltia, no contra la vida. I no es podrà dir mai que es vol donar un alleujament a la família, suprimint un dels seus membres. El respecte, la dedicació, el temps i els mitjans exigits per la cura de les persones minusvàlides, incloses aquelles que estan greument afectades en les seves facultats mentals, és el preu que una societat deu pagar amb generositat per seguir essent realment humana.

Pertoca als homes de ciència la molt noble comesa de posar la seva competència i els seus estudis al servei del millorament de la qualitat i de la defensa de la vida humana.

Un esforç unificat de les investigacions no deixarà d'emmenar, com és desitjable, a resultats alentadors en un futur no pas llunyà.

4 Cal ajudar als pares afectats

En aquesta perspectiva caldrà tenir present la decisiva importància que revesteix l'ajuda a oferir en el moment que els pares descobreixen adolorits que un fill seu és minusvàlid. El trauma que això els produeix pot ser tant profund i causar una crisi tant forta que sotraguegi tot un sistema de valors.

La manca d'una assistència precoç i d'un suport adequat en aquesta fase pot tenir conseqüències nefastes, tan pels pares com per la persona minusvàlida. No hauran, doncs, d'aconcentrar-se únicament amb l'examen diagnòstic, deixant més tard als pares abandonats a ells mateixos. L'aïllament i el refús

de la societat podrien induir-los a no acceptar o, (que Déu no ho vulgui), a refusar la prole minusvàlida.

Es necessari, per això mateix, que les famílies se sentin envoltades per una pregona comprensió i simpatia per part de la comunitat i que rebin de les associacions i dels poders públics una assistència adient des del moment en què la “minoració” es descobreix en un dels seus membres.

5 L'amistat pot substituir l'amor

La vida afectiva de les persones minusvàlides caldrà que rebi una especial dedicació. Principalment quan, degut a la seva “minoració” es troben impossibilitats per contraure matrimoni, és cabdal que no solament estiguin convenientment protegides contra la promiscuïtat i els abusos, sinó també que puguin trobar una comunitat plena d'escalf humà on la seva necessitat d'afecte i d'amistat, sigui respectada i satisfeta d'acord amb la seva inalienable dignitat moral.

6 Incumbeix a l'Estat promoure l'educació especial

El nen i el jove minusvàlid tenen, evidentment, el dret a la instrucció. Aquesta els serà assegurada, en quant sigui possible, mitjançant una escolaritat normal o, també, a través d'escoles especialitzades segons la naturalesa de les “minoracions”. Allí on sigui necessària una escolarització a domicili, és desitjable que les autoritats competents facilitin els mitjans necessaris a les famílies. Igualment es deura possibilitar i facilitar l'accés a l'ensenyament superior i una oportuna assistència post escolar.

Un moment particularment delicat en la vida de la persona minusvàlida és el pas de l'escola a la seva inserció en la societat o en la vida professional. En aquesta fase té una necessitat especial de comprensió i d'anim per part dels diferents organismes de la comunitat. Incumbeix als poders públics garantir i promoure amb mitjans d'eficàcia el dret de les persones minusvàlides a la preparació professional per la qual siguin idònies. Haurà de dedicar-se una gran atenció a les condicions de treball, com l'assignació dels llocs d'ocupació en funció de les “minoracions”, salaris justos i possibilitat de promoció.

7 La competència, no és suficient

Nombroses persones, associacions i institucions es dediquen avui com a professió, sovint per autèntica vocació humana i religiosa, a l'assistència dels minusvàlids.

En forces casos aquests darrers han manifestat que preferixen personal i educadors “voluntaris”, ja que veuen en ells un sentiment particular de gratuïtat i de solidaritat. Aquesta observació demostra que la competència tècnica i professional, tot i essent, sense cap mena de dubte, necessària, i més encara, s'ha de conrear i enriquir per tots els mitjans, perquè per ella mateixa no resulta suficient. Cal unir a l'alta competència una pletòrica sensibilitat humana.

La cura i l'assistència a les persones minusvàlides es converteix aleshores en escola fins i tot pels pares, educadors i personal de servei; una escola exigent, noble i enlairadora d'autèntica humanitat.

8 L'Any Internacional del Minusvàlid

La celebració de l'Any Internacional dels Minusvàlids ofereix, conseqüentment, una oportunitat favorable per a una reflexió més exacta i global de la situació, dels problemes i de les exigències de milions de persones que componen la família humana, particularment del Tercer Món. És important que no es deixi passar debades aquesta avinentesa. Amb l'aportació de les ciències i amb la cooperació de totes les instàncies de la societat, ens haurà de conduir a una comprensió millor del minusvàlid, de la seva dignitat i dels seus drets, i, principalment, hauran d'afavorir l'afirmació d'un amor sincer i fàctic per a tot home en la seva unitat i concreció.

Els cristians tenen una missió insubstituïble en aquest camp. Recordant les responsabilitats que els afecten com a testimonis del Crist, deuen fer-se seus els sentiments del Salvador vers els que pateixen i estimular en el món l'actitud i l'exemple de la caritat, a fi de que l'interès pels germans menys dotats mai no arribi a decaure.

F.M.

setmanari juvenil independent
rodamón

Butlletí de subscripció

Apartat de corrus 34.060 - Barcelona

Nom i cognoms

Edat

Telèfon

Adreça

Població

se subscriu al setmanari RODAMON mitjançant el pagament de:

1.000 ptes. (anual)

500 ptes. (semestre)

per taló nominal adjunt

per gir núm.

per domiciliació bancària

DOMICILIACIO BANCARIA

Nom i cognoms

Sr. Director de

Agència

Senyors, els grairé que amb càrrec al meu compte/lílibreta n.º

..... atenguin els rebuts que els presentarà “rodamón”

per al pagament de la meva subscripció.

Firma titular compte

Data

El Vaticà dia a dia

Comissió Episcopal per a la vinguda del Papa a Espanya

L'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal ha decidit crear una comissió de bisbes que prepari el viatge del Papa a Espanya, l'octubre vinent, ha manifestat en una conferència de Premsa el bisbe president de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, monsenyor Antonio Montero.

La proposta que ha fet el secretari de la Conferència Episcopal, monsenyor Iribarren, inclou els següents punts: fixar la finalitat apostòlica del viatge; programar els actes principals de la visita papal, concretar el calendari i les ciutats de l'itinerari, així com els problemes d'hostalatge; qüestions relacionades entre l'Església i l'Estat; preparació pastoral de la vinguda del Papa; creació de la comissió episcopal pro-viatge; nome-

nament del seu secretari executiu i d'una comissió econòmica; preparació del viatge a nivell diocesà.

A títol personal, monsenyor Montero comentà que el Papa serà qui decidirà sobre aquest viatge i el seu calendari, malgrat que l'ideal fóra que romangués una setmana al nostre país. El Pontífex —afegí— ha acceptat oralment la seva alegria per aquest viatge i la seva vinculació al centenari de Santa Teresa.

cúria generalícia de l'Orde de Predicadors, és considerat com el portaveu informatiu de l'Orde.

El pare Lebrato, que pertany a la província dels dominics a Espanya, té 48 anys. Llicenciat en teologia per la Facultat de San Esteban de Salamanca, s'ordenà l'any 1956. Es llicencià en ciències de la informació per la Universitat Complutense.

Cinc mil croates i eslovacs amb Joan Pau II

Cinc mil croates i eslovacs, presidits per l'arquebisbe de Zagreb i president de la Conferència Episcopal Iugoslava, monsenyor Huaric, foren rebuts

en audiència especial per Joan Pau II. Una fervorosa peregrinació eslava que ha vingut a Roma per a unir-se als actes finals de la celebració del quinze centenari del naixement de Sant Benet, patró d'Europa, que clogueren amb una missa del Papa a la Basílica de Sant Pau Extramurs, el dia 21 de març.

L'allocució que el Papa els dirigí pot definir-se com una confirmació de la identitat europea dels croates i eslovacs, dels pobles eslaus. Ha exaltat l'obra d'aquells tres gegants, Sant Benet, Sant Cirili i Sant Metodi, patrons d'Europa, animats pels mateixos ideals, però testimonis de diferents cultures, que forjaren l'obra civilitzadora de la construcció de l'Europa moderna.

Preocupació del Papa per Polònia

El Papa Joan Pau II es dirigeix afectuosament als dos nens polonesos que, amb banderes poloneses, assistiren a l'audiència general.

Parlant en polonès als seus compatriotes presents a l'audiència general setmanal, el Pontífex digué que havia llegit "amb gran atenció" el comunicat publicat pel cardenal Stefan Wyszyński, primat de Polònia. "M'associo —afegí el Papa— amb esperit de preocupació i esperança a tots els meus compatriotes, a tota la meua pàtria, perquè una vegada més domini el sentit de responsabilitat, per aquest bé comú que es diu Polònia".

Interès del Vaticà pels palestins

El cardenal Cassaroli, secretari d'Estat del Vaticà, ha volgut recentment conèixer els punts de vista de l'Organització per a l'Alliberació de Palestina sobre la situació a l'Orient Mitjà i particularment sobre la crisi àrab-israelí. Per això rebé, el 19 del mes passat, al Vaticà, el ministre d'Afers Exteriors palestí, Faruk Kaddumi.

Entre els principals temes tractats durant la conversa hem de fer esment de la manera d'aconseguir una pau justa i estable a l'Orient Mitjà, el problema palestí, la qüestió de Jerusalem i, finalment, la presència de palestins al Líban.

L'espanyol Jaime Lebrato, portaveu de l'Orde Dominicana

L'espanyol Jaime Lebrato ha estat escollit pel mestre general de l'Orde Dominicana, P. Vicent de Couesnongle, director del butlletí internacional IDI (Informacions Dominicans Internacionals) que es publica en cinc idiomes. IDI que s'edita a la

Símbol de turment, però també d'esperança

Joan Pau II ha recordat el primer aniversari de la tràgica mort de monsenyor Romero, assassinat el 24 de març de l'any 1980, quan celebrava l'Eucaristia. El nostre corresponçal a Roma, en la seva crònica d'aquesta mateixa pàgina resumeix les paraules del Papa.

També Ràdio Vaticana ha recordat l'aniversari de la mort violenta de monsenyor Romero, llegint el telegrama que Joan Pau II dirigí a l'episcopat i poble salvadorenc.

Crònica de Roma

Coronà amb sang el seu ministeri

Roma (del nostre corresponçal).- Roma acaba de commemorar l'assassinat d'un bisbe. Ja fa un any que la violència homicida va caure damunt d'un generós pastor de l'Església, monsenyor Oscar Arnulfo Romero, arquebisbe de San Salvador. Precisament damunt l'altar on celebrava la Santa Missa.

En els ambients vaticans es recorda aquests dies el missatge que el Papa va enviar aleshores i que podria haver estat escrit avui: "En conèixer, amb l'ànim travessat pel dolor la tràgica notícia del sacríleg assassinat... no puc deixar d'expressar la meua profunda reprovació de pastor universal, enfront d'aquest crim execrable que, a més de colpir cruelment la dignitat de la persona, fereix profundament la consciència de la comunitat eclesial i d'aquells que nodreixen sentiments de fraternitat humana... Elevo fervents oracions pels estimadíssims fills d'El Salvador a fi que depositant per a sempre qualsevol sentiment de violència i de mesquina venjança, aconseguixin fer cada vegada més accessibles les vies de la fe i de l'amor cristians, la força dels quals és garantia de salvació autèntica i de justícia entre els fills de la pàtria salvadorena". Paraules encara ben actuals, mentre el món sofreix la vergonya que un alt polític d'un gran país vulgui minimitzar i quasi justificar l'assassinat i la violació de religioses, nord-americanes, en el mateix lloc de Centre-Amèrica.

Però seguim recordant monsenyor Romero, tal com ho fa Roma aquests dies. Diverses vegades amenaçat per la genero-

sitat de la seva pruija apostòlica, a qui li aconsellava una escolta i prudència, li responia: "Porto la creu al pit, no tinc res a témer". Una creu de plata. La d'or l'havia donada per a pagar les despeses de tribunal a un jove perseguit.

Minuts abans de morir, des de l'altar, havia dit als fidels: "Aquesta missa és un acte de fe, la fe és el nostre suport... en aquest calze el vi es torna sang, el preu de la salvació d'aquest poble... que pugui aquest sacrifici donar-nos la valentia d'ofereir-nos totalment per a la instauració de la justícia i de la pau". I així va ser.

Durant l'any sant del 1975, la comissió permanent de bisbes salvadorencs, entre els que encara hi havia monsenyor Romero, publicava un document sobre els mals del país que acabava dient: "Invitem tots els catòlics i tots els salvadorencs de bona voluntat a posar, junts, un especial interès per a corregir les injustícies que depenguin de la nostra voluntat i de la nostra manera d'actuar. Abans que l'ambició de poder i de diner, hem de cultivar l'esperit de servei i de solidaritat. Qualsevol home és un germà. Només Déu és Senyor de la vida i de la mort".

Un horror que no sembla que vulgui desaparèixer. Un horror que la nostra pàtria contempla també en algun dels seus llocs... Fins quan? Que Oscar Romero, la veneració del qual creix cada dia, intercedeixi a fi que desapareguin les morts i la violència gratuïtes.

E. Planas

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça.....Població.....

D.P.....

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º

Lloc.....Data.....

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA, València 244, Barna-7.

Fóra fàcil de portar a Catalunya relíquies del nostre sant Patró

El cap de Sant Jordi es guarda a Venècia

VENÈCIA.- Ja feia alguns anys que havia promès al meu fill Jordi de portar-lo a Venècia a veure la relíquia del cap del seu Sant Patró, i Patró també de Catalunya, no cal dir-ho.

San Giorgio Maggiore

Des de la plaça de Sant Marc, prop del mar, podreu veure a pocs centenars de metres, una illa poblada amb una bella església i altres edificis. Aquesta és San Giorgio Maggiore, regida per una comunitat benedictina. Quan aneu a Venècia no deixeu pas d'anar-hi; s'ho val. A l'interior de la nau central de l'església podreu admirar-hi magnífiques i majestoses pintures de Tintoretto, Carpaccio, i d'altres pintors italians. Però el que més us impressionarà seran les relíquies de Sant Jordi guardades dins d'un armari d'una de les capelles laterals, tancat amb pany i clau.

Els benedictins de Sant Giorgio Maggiore de Venècia, com tots els benedictins del món, són gent de pau i bé. El visitant, aprofitant aquesta bona voluntat benedictina podrà demanar que li obrin l'armari amb l'única clau que el pare abat de San Giorgio porta a la butxaca, i li deixaran admirar el cap de Sant Jordi, el nostre llegendari patró, i també algunes relíquies més del mateix Sant. Nosaltres, tota la família, vàrem quedar bocabadats i entristits de veure aquestes relíquies lluny, lluny de Catalunya. Tant que el venerem i l'envoltem de glòria i llegenda cada any quan arriba el 23 d'abril!

El pare abat de San Giorgio Maggiore, Edigio Zaramella, també sentia i li sabia greu que Catalunya no tingués, encara que fós només una petita relíquia de Sant Jordi. Nosaltres li explicàrem el que representava Sant Jordi per a la nació catalana, el que era per a qualsevol persona del carrer el Patró de Catalunya. També li fèrem saber que dessota les mateixes teules

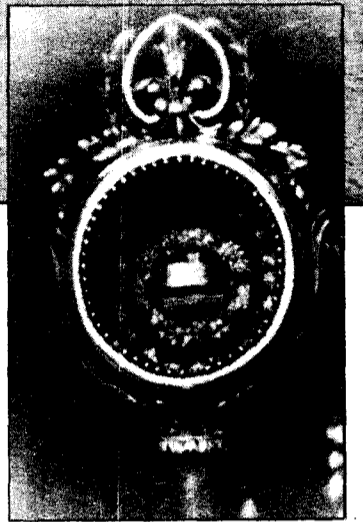
del nostre govern autònom tenim una capella dedicada a Sant Jordi, però sense un trist bocí de relíquia. També li diguérem que tenir les relíquies de Sant Jordi tancades amb pany i clau darrera una gran porta de fusta, ens causava la mateixa impressió que veure Herbert Von Karajan, Pau Cassals i Rimsky Korsakov escombrant la plaça de Sant Marc a les 6 del matí, quan encara els coloms, pobrets, poden baixar-hi per a menjar-hi les engrunes que hi deixa la gentada cosmopolita que hi passeja i hi menja entrepans durant el dia.

Només faltaria un prec...

El pare abat de San Giorgio va quedar molt impressionat i pensatiu després de les nostres explicacions sortides del més profund del nostre cor. Creiem que el pare abat Egidio Zaramella ens podria donar una gran alegria, si alguna personalitat catalana del món religiós o polític s'acostés a ell amb un prec. Nosaltres recordem que el nostre president de la Generalitat es diu Jordi, i que la capella i priorat de la Generalitat està dedicada a Sant Jordi. Tot plegat suma molt.

Quan ens allunyàvem de l'illa de San Giorgio, jo li explicava al meu filllet de 9 anys, Jordi, que de la visita transcendental que havíem fet on havíem pogut veure el cap del seu Sant Patró, un xic o molt n'havíem de donar gràcies al gran medievalista nord-americà Kenneth M. Setton, de la Universitat de Princeton que, l'any 1971, amb afany de pioner va redescobrir-lo al mateix lloc on ara es troba. Ja els nostres reis catalans, i particularment Pere IV, per allà l'any 1382, van intentar fer venir les relíquies de Sant Jordi a Catalunya, i altres reis i diplomàtics catalans ho intentaren abans i després del regnat del nostre Pere IV.

Quan el "vaporetto" ens transportà per sobre les aigües xarbo-

tades, sota la pluja intensa i llamps i trons ens deixà sobre el moll, prop de la plaça de Sant Marc, ens girarem tota la família per a donar una última ullada a l'illa de San Giorgio Maggiore i a les relíquies que guarda, i tots sis de colla que som diguérem: a reveure!

Ramon Franquesa

Aquest país

Ocupar una església

"Quan en l'ús sobirà del teu dret comences a posar en perill, ni que sigui una miqueta o d'esquitxada, el dret d'altri, pensa que el que portes a terme, sigui el que sigui, no és ajustat a la raó", em digué ja fa uns anys un vell professor amb el qual sempre m'uní una amistat sincera, fruit d'una cosa que ara no s'estila massa i que és la capacitat que presenta una personalitat de "fer escola".

No és que fos un pensament ni extraordinari ni original. Paraules semblants s'han dit sempre i a tot arreu, però a mi m'han quedat sobretot aquestes i a fe que no poques vegades me les he aplicades o m'han servit per a recordar-ho a qui s'ho mereixia. Com ho recordaria ara als treballadors de l'empresa IECSA, d'Igualada, que durant vint-i-tres dies han "ocupat" la basílica de Santa Maria de la capital de l'Anoia per tal de cridar l'atenció de l'opinió pública sobre els seus greus problemes laborals.

I els ho recordaria per tres raons principals. Primera, perquè tota ocupació d'un recinte sagrat presenta un caire de violència contra els sentiments religiosos de molta gent; segona i com a resultat del primer punt, perquè a vegades, d'aquesta ocupació se'n deriva el fet d'impossibilitar, com en aquest cas ha succeït, el normal capteniment dels actes del culte, cosa del tot inadmissible; i tercera, pel fet que si bé durant l'anterior règim polític les esglésies a vegades eren l'últim i únic refugi, ara, amb les llibertats que garanteixen la Constitució, ja no és necessari d'ocupar un recinte sagrat per tal de reunir-se i defensar uns drets laborals que ningú no qüestiona ni posa en dubte.

Usar un temple com una eina de pressió més per a cercar solucions a un conflicte laboral hauria de ser quelcom que passés definitivament a la història del nostre país. I això en tant que un semblant capteniment supervalora el paper de l'Església al si d'una societat oficialment aconfessional al temps que minusvaloritza les possibilitats de sortida que a semblants problemes ofereix la legislació vigent.

Antoni Plaja i Mateu

"Pot inspirar-nos més solidaritat amb els atribolats d'avui"

Els joves de Vic demanen que torni a sortir la Processó dels Armats

Abans, cada any, com a pòrtic de la Setmana Santa, desfilava pels carrers de Vic una processó devota, sòbria, seriosa. Dues imatges, la de Jesucrist Crucificat i la de la Mare de Déu Dolorosa eren públicament portades enmig d'un silenci impressionant que només interrompien el crepitat de centenars d'atxes i al cant, a quatre veus, de l'antífona Stabat Mater.

Aquella secular processó s'abandonà fa nou anys, contrariant la voluntat de molts confreres.

enguany es va decididament cap a la reinstauració d'aquella pública manifestació de fe i de penitència.

Cal advertir que la iniciativa ha sorgit del sector més jove de la ciutat de Vic. En efecte, un grup nombrós de joves publica en la premsa local un manifest en el qual es llegia: "Demanem que torni a sortir la Processó dels Armats, el proper diumenge de Rams. Què ens ha mogut a formular aquesta petició? Senzillament, estem convençuts que la consideració dels dolors de la Mare de Déu pot inspirar-nos més solidaritat amb els atribolats d'avui. Voldríem, doncs, amb la nostra celebració mariana esperar-nos a tenir respecte a tots aquests "Ecce-Homo" contemporanis, els mateixos sentiments i afectes que la Verge Maria tingué envers el seu Fill crucificat. Els propòsits entra-

nyablement tradicionals, reforçats amb els ideals d'un cristianisme ben actualitzat, motivarien aquesta restauració tan desitjada".

El mèrit, doncs, d'aquesta nova reposició de l'antiquíssima processó rau en el fet de no ser efecte de la inèrcia sinó la idea

d'uns joves promotors que mai no hi havien pogut concórrer.

I el tret més digne de remarcar és l'esperit de cooperació, que s'hi fa present, no sols entre les diverses classes socials, sinó endemés, d'acostament entre les diferents generacions de simpatitzants vells i nous.

Dies de pregària i de recolliment

Tres suggerències per aquesta Setmana Santa

Monestir de Vallbona de les monges

Ramon de Vallbona creà el 1157 el monestir de monges cistercenques de Vallbona de les Monges. Abans havia estat un eremitori mixt. La primera abadessa en fou Oria de Ramírez. Sempre hi ha hagut continuïtat fins els nostres dies. Com tots els monestirs ha tingut èpoques de gran esplendor i d'altres de no tanta, així com han experimentat en pròpia carn els temps de persecucions religioses.

Actualment hi ha vint-i-vuit monges. La seva vida es desarrotlla entre moments de pregària i de treball. A les 7 del matí hi ha el rès de maitines, i a les 8 laudes. Durant la setmana, a dos quarts de nou se celebra la missa conventual. A la 1 del migdia, pregària. A tres quarts de vuit de la tarda, vespres.

El monestir té una hostatgeria per a totes aquelles dones que vulguin passar uns dies de pregària i de silenci.

Cal esmentar també que dit monestir és monument nacional, i per tant es pot visitar de 10 a 2, i de 2/4 de 5 a 2/4 de 8.

Aquesta Setmana Santa hom pot participar en les funcions religioses que s'hi faran. Dijous Sant: a les 7 del matí, maitines; a les 7 de la tarda, Eucaristia; a les 10 de la nit, vetlla de pregària. Divendres Sant: a 2/4 de vuit del matí, maitines; a 1/4 de 10, laudes; a les 5 de la tarda, Celebració litúrgica. Dissabte: a 2/4 de vuit, maitines; a 1/4 de 10 laudes; a les 11 de la nit, Vetlla pasqual. Diumenge, a les 11 del matí, Eucaristia.

Tothom qui vulgui pot participar en aquests actes. Aquest any l'hostatgeria ja és plena.

La Cartoixa de Montalegre, un lloc de silenci, pregària i treball

Els franciscans de la Bisbal d'Empordà

Els franciscans tenen a La Bisbal un convent que data de final del segle XVII. No cal dir que el pas del temps i les vicissituds que la història del nostre país ha passat han deixat el seu segell a l'esmentat cenobi. Aquest es troba al final del carrer del Convent de l'esmentat poble de La Bisbal; en realitat fou construït sobre una muntanyeta. El nostre escriptor Josep Pla ha dit que aquest convent és "un niu de gavines de l'Empordà".

Els frares que viuen a l'esmentat convent han obert la seva estança a totes aquelles persones que hi vulguin anar a passar una jornada o

diversos dies. Especialment durant aquesta Setmana Santa, tothom qui hi vagi serà ben rebut.

Al convent dels franciscans de la Bisbal, hom hi trobarà un clima de pregària, pau, silenci i treball. A les 7 del matí es reuneixen per pregar durant una hora i mitja.

Després de dinar també tenen una breu pregària. A les 7 del vespre, novament una hora i mitja de pregària. Després de sopar hi ha una estona de recreació; i tot seguit una breu oració. A les 10 de la nit, descans per a llevar-se a les 6 del matí.

Durant el matí hi ha treball manual que cada u fa segons el seu gust: hort, bestiar, ajudar els paletes, pintar parets o portes... A la tarda, cada u fa el que creu més convenient.

A més de les funcions pròpies de la Setmana Santa, hom podrà participar en alguna conferència.

Cartoixa de Montalegre

Fa uns cinc-cents anys que es va bastir la cartoixa de Montalegre. El 1831 foren expulsats els cartoixans quan

s'esdevingué l'amortització de Mendizábal. Tornaren a la seva cartoixa a començament del nostre segle. El 1936 hi hagué la desbandada dels cartoixans, i hi tornaren el 1941.

Entre els cartoixans hi ha els pares (que són sacerdots) i els germans llecs (que no diuen missa). Els primers viuen tot el temps a la seva cel·la: allí estudien, llegeixen i fan treballs manuals, com arreglar el seu jardí i fusteria. Els germans llecs són els qui fan el treball en el camp i horta.

Cada dia, a 2/4 de 2 de la matinada, s'aixequen per resar matines que duren unes tres hores. A 2/4 de 9 del matí tenen missa durant la setmana, i els diumenges a les 10. A 3/4 de 6 de la tarda resen vespres.

Tot cristià, —si és baró, és clar— pot participar en la vida de pregària i de treball dels cartoixans.

Durant aquesta Setmana Santa hi ha els actes propis d'aquests dies: Dimecres Sant, a 2/4 de 9, missa conventual. Dijous Sant: a la tarda hi ha a la sala del capítol el "Mandatum novum", en què el prior renta els peus a la comunitat un cop llegit l'Evangeli. Després hi ha la missa solemne.

Divendres Sant: la litúrgia trista d'aquest dia sant.

Dissabte Sant: No hi ha res. El cartoixa roman tot el dia en la seva cel·la, enterrat amb Crist al sepulcre.

J. Ma. Pàmies

DECORACIO COMERCIAL

TORRES
DECORADOR COL·LEGIAT
núm. 43
BOTIGUES - DESPATXOS
I
TOTA MENA DE NEGOCIS
Gran Via 688 - Tel. 225 62 32
Barcelona-10

COMPREM

- POSTALS ANTIGUES
- NAIPS ANTICS
- CARTES ANTIGUES
- ACCIONS ANTIGUES
- GRABATS ANTICS
- SEGELLS

GALERIA FILATÈLICA DE BARCELONA

C/ València, 229
(entre Balmes i Rambla Catalunya)
Tels. 215 65 24 / 86. Barcelona-7

MAS-BAGÀ

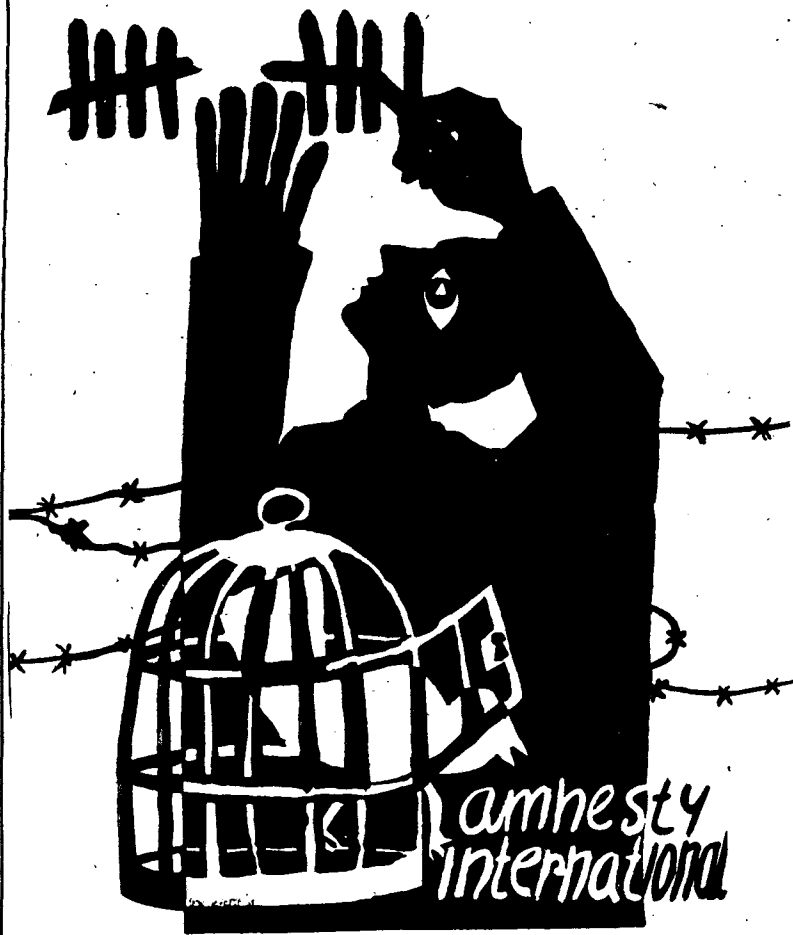
Fundada el 1878

Primera empresa de Catalunya en la fabricació d'elements per a restauració col·lectiva

Cuines, forns, i gratinadors.
Armaris de conservació freda i calenta.
Paelleres, Marmites i Fregidores.
Autoserveis (self-service) i els seus complementaris.

Per a:
Col·legis, Internats, Residències.
Comunitats, Hospitals, Sanatoris.
Menjadors laborals.

S.A.M. Mas-Bagà | Barcelona-9 - Valencia, 346 - Tel. 257 15 06
Madrid-4 - Hortaleza, 17 - Tel. 221 70 09

1 Estació: Jesús és condemnat a mort

"AMNESTY INTERNACIONAL"

"Amnesty Internacional", que és una entitat independent, l'objectiu de la qual és la defensa dels drets humans en els països pertanyents a qualsevol dels blocs, diu que durant els anys 1975-76, més de 100 Estats de tot el món empresonaren persones per les seves creences, els negaren el dret d'ésser jutjats d'acord amb les normes de justícia i els torturaren o executaren.

Encara avui, la pena de mort és vigent en molts països per motius diversos i alguns ben fútils.

2 Estació: Carreguen la creu a Jesús

EL PES DE LA VERITAT

Carreguen la creu a Crist per un judici fals.

Pau VI digué: "Les dues tercers parts de l'esforç que es

demana a la intel·ligència i de l'eficàcia que s'espera del diner, van dirigides a desfigurar la veritat, a comprar l'error i la mentida".

Hi ha qui veu la veritat, però la nega i la combat per odi als deures que imposa. Davant d'una passió, d'un diner o d'un lloc a ocupar, l'home massa vegades abdica de la intel·ligència i sotmet la veritat a l'esclavatge, carregant la mentida i la calúmbia sobre les espatlles dels altres.

3 Estació: Jesús cau per primera vegada

L'AVORTAMENT

La primera caiguda de l'home és negar als altres el dret a néixer. Segons l'Organització Mundial de la Salut ja fa deu anys que es comptabilitzaren uns 30 milions d'avortaments. I queden encara els incontrolats.

L'home té una dimensió espiritual innegable.

Desde que hi ha vida humana, hi ha quelcom més que un fenomen biològic. L'afirmació que l'avortament no és cap atemptat contra l'ésser humà, perquè el ser que naixerà no està encara format, és inadmissible.

L'avortament és un acte d'egoisme en el qual el més dèbil es veu privat del dret a néixer, que és el primer dels drets humans.

4 Estació: Jesús troba la seva Mare, Maria

L'EMIGRANT

En la Via Dolorosa de Jerusalem, Jesús troba la seva Mare i l'abraça. Trobar-se i ésser acollit: això és el que espera l'emigrant dels cristians.

D'emigrants en trobem en els barris baixos de les grans ciutats i en els llocs de prostitució.

També al Maresme fent de cambres. Els trobem treballant de picapedrers i d'escombriaires; en les mines de carbó, o col·locant asfalt en les carreteres i autopistes. A voltes, en l'estatge d'uns benestants ens obre la porta una noia filipina o colombiana que amb un sou ínfim, treballa 17 hores al dia i serveix per a tot. És una emigrant.

Trobar i acollir els emigrants vol dir crear llocs d'acolliment on ells descobreixin comprensió, orientació, escalf i esperança de viure.

**Via Cruc
el Calva**

5 Estació: El Cirineu ajuda a portar la creu

L'ATUR

Augmenta l'atur en el nostre país. Cada dia hi ha 1.300 aturats més. En tot Espanya hi ha un milió i mig d'aturats sense feina.

Les causes són: treball eventual; tancament d'empreses; reducció de plantilla; acomiadament improcedent, i d'altres.

Es donen casos d'atur en què uns treballen i, al mateix temps, cobren el subsidi d'atur, mentre d'altres no gaudeixen de cap subsidi ni de cap treball estable.

La manera més evangèlica d'alleugerir l'atur és la creació de nous llocs de treball.

6 Estació: La Verònica aixuga el rostre de Jesús

ELS DEFICIENTS

Moltes vegades, la cara d'una persona mostra una disminució mental o d'una deficiència física.

Als menys dotats se'ls ha deixat al món de la infància i de la família. Complaguts moltes vegades a casa, resten curosament ocults a l'exterior. Per a ells ha estat tancat el món de l'educació del treball, de l'amor, de l'afectivitat i de les relacions socials. És a dir, el món real en què vivim i ens desenvolupem.

La negació pura de complicitat amb qualsevol forma de domini i de poder és la millor lliçó que hem d'aprendre dels deficients per a retrobar-nos i ajudar-nos. Com la Verònica amb el Crist.

7 Estació: Jesús cau per segona vegada

LA TORTURA

"De l'arbre caigut tothom en fa estelles".

Arrencar la pell amb les rodes dentades, —la més terrible de

Evidentment aquesta reflexió del text clàssic o popular d'aquest pi

is 1981: ri d'avui

les morts en temps antics—, és un joc de nens davant les tècniques modernes per esmicolar l'esperit, arrencant-li d'una a una les idees i les creences i, sobretot, la dignitat.

El "phentotal" és un preparat químic per a violar la voluntat del reu. L'objectiu de la tortura és la manipulació de l'home per aconseguir finalitats criminals o policiaques. Les bandes terroristes i els gàngsters que les practiquen amb les seves víctimes, i el comissari policial i els agents de l'ordre que clandestinament la provoquen, són paral·leles en la perversió.

Amb raó el Concili Vaticà II afirma que "totes aquestes manipulacions i d'altres de semblants, són en si mateixes infamants, degraden la civilització humana i deshonoren més els seus autors que les seves víctimes".

8 Estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

EL ORFES

"Ploreu per vosaltres i pels vostres fills" diu Jesús a les dones que el seguien i el planyien.

A Espanya hi ha uns 200.000 fills sense pares; sense consol, sense amor. Són orfes. I Espanya és l'únic país d'Occident en el qual manca un capítol en els pressupostos generals de l'Estat destinat a les necessitats reals dels infants sense llar. Només hi ha les subvencions de dos departaments que sumen vint pessetes per dia i per nen intern en les institucions del mateix Estat. En queden encara 60.000 al carer que no cobren res.

9 Estació: Jesús cau per tercera vegada

EL TERRORISTA

Les víctimes del terrorisme cauen una, dues i tres vegades.

El terrorista desespera d'assolir una transformació de les condicions socials i polítiques del present per una altra via que no sigui la de la violència. Creu exhaurit el diàleg i la viabilitat de

qualsevol altre camí de pau.

El terrorista és un desesperat i desesperançat.

El terrorista cau en una palesa contradicció de la qual potser ni ell mateix s'adona: vol construir una societat reconciliada sense incorporar-hi el seu adversari, al qual elimina cruelment.

Enfront del terrorisme, cal que les forces d'ordre públic trobin el punt just en la defensa de la vida i de la pau ciutadana sense atropellar els drets de les persones i sense bloquejar el desenvolupament harmoniós i democràtic de les institucions polítiques i autonòmiques.

El bé comú exigeix la protecció de tots els valors humans, inclosos els de les minories ètniques.

10 Estació: Donen de beure fel i vinagre a Jesús

L'ALCOHOLISME

A Jesús li donen a beure vinagre abans de morir.

A Espanya moren 9.000 persones l'any per excés d'alcohol. És el país d'Europa que beu més vi per persona, i el quart entre els consumidors d'alcohol per habitant i any.

Les causes de l'alcoholisme són moltes i complexes.

Les conseqüències són fatals: trastorns físics, psíquics, desintegració de la família, seqüeles hereditàries, influència negativa en el treball i marginació social.

La publicitat ha estat culpable en bona part d'aquesta lacra social. Tots coneixem l'anunci: "Es cosa de homes". Certament el 91% dels alcohòlics són homes.

11 Estació: Jesús és clavat a la creu

EL DOLOR

La malaltia, el sofriment de tota mena, la creu, tenen un sentit? Serveixen per alguna cosa?

Els escèptics responen: No, tot això és absurd; és la fatalitat, el destí.

Pel creient, també el sofriment són inhumans. La creu de Jesús és el més injust de tots els dolors, perquè arriba a Aquell

que no va cometre pecat: mor en ella el que ens donà la vida.

El dolor humà, a la llum de la fe, per injust que sembli, no condueix a la mort si no és travessant-la i reeixint en la resurrecció.

12 Estació: Jesús mor a la creu

L'EUTANÀSIA

Crist acceptà la mort.

No és pas igual acceptar la mort que provocar-la. Si hi ha un dret a la vida, també hi ha un dret a morir.

Perllongar artificialment la vida vegetal —que ja no és humana— no és cap deure ni del malalt ni de la medicina.

Però relativitzar i trivialitzar la mort, disposant lliurement de la vida, representa obrir la porta a la seva manipulació més punyent. Només cal pensar en els raonaments dels nazis que justificaven el genocidi de milions de sers humans.

Aminorar el dolor, sí; suprimir la vida, no.

13 Estació: Devallen Jesús de la creu

ELS VELLS

Hi ha un moment de devallament en la vida: la vellesa. La majoria dels nostres vellets no gaudeixen de cap jubilació i no disposen de cap altre ingrés que aquell que els permet pagar el llogater del seu modest estatge, els rebuts de la llum, de l'aigua, de la compra del pa i de la llet, i res més.

Les malalties dels vells són més freqüents i més greus. A la majoria els manca una assistència sanitària eficaç i permanent.

A Espanya hi ha 70.000 demandes d'ingrés esperant plaça lliure en les escasses residències i asils. ¿No és hora de demanar a les Caixes de Vellesa que "inventin" una llibreta d'estalvi-residència, ja que els clients més nombrosos són els seus jubilats?

14 Estació: Jesús és col·locat en el sepulcre

LA SOLEDAT

Deia Beethoven: "M'agrada estar sol. Totes les meves creacions musicals més valuoses, les dec a la soledat, als anys de la meva sordera i ceguera".

Quan l'home sap parlar amb el jo que porta dintre seu, la solitud esdevé un plaer. Unes jornades de descans, de relax, en un paratge solitari, és una eficient terapèutica per al qui té el sistema nerviós destrossat.

Molts estats europeus preveuen per a l'any 2000 "espais de soledat".

La fe nodreix la soledat, perquè tenir fe, és ja no estar sol. És estar amb Aquell en qui es confia i s'espera.

Francesc Gamissans

Per a Finances

Les despeses de noces són deduïbles

Madrid.— "Les despeses matrimonials, com per exemple la factura del convit de noces i les despeses de l'església, són deduïbles de l'impost sobre la renda, sempre que puguin aportar-se les corresponents factures del restaurant, etc.", ha declarat un inspector de la delegació de Finances de Barcelona, al programa "Protagonistas" de Ràdio Nacional d'Espanya, dirigit i presentat per Luís del Olmo.

Responent d'altres preguntes, l'inspector remarca que la compra d'habitatges no té deduccions, només té desgravació el pagament d'interessos per la hipoteca. Els solars tampoc no tenen deducció, com tampoc no n'hi ha per l'adquisició de qualsevol tipus de maquinària. Els habitatges cedits a familiars tenen deduccions.

Cal tenir en compte que, en el primer impost sobre la renda del 1980, han variat les quantitats per matrimoni, fills, persones a llur càrrec, com per exemple pares, germans impossibilitats, etc.

Basat en l'obra poètica

Concurs musical sobre santa Teresa

Àvila.— La direcció general de la Joventut, del ministeri de Cultura, ha convocat un concurs de composicions musicals juvenils, amb motiu del IV centenari de la mort de santa Teresa de Jesús.

Les bases estableixen que les composicions musicals es realitzaran segons la lletra obtinguda de l'obra poètica de santa Teresa de Jesús i podrà participar al concurs qualsevol compositor espanyol que no hagi complert els 26 anys; també ho podran fer tots els grups juvenils de caire musical els components dels quals no ultrapassin l'esmentat límit d'edat.

Analitza la darrera reunió de l'episcopat

Mons. Cirarda: "El Papa no ens ha pressionat de cap manera"

Pamplona.— "Ni tinc les qualitats que avui requereix la presidència de l'episcopat, ni era convenient, encara que les hagués tingudes, que l'arquebisbe d'una diòcesi amb tants problemes —alguns, molts delicats— tingués responsabilitats supremes a la conferència episcopal", ha declarat monsenyor Cirarda al setmanari diocesà "La Verdad", de Pamplona.

Del nou president de la conferència, monsenyor Díaz Merchán, l'arquebisbe de Pamplona ha dit a l'esmentat diari: "Monsenyor Gabino és un sacerdot exemplar: home d'un gran esperit, teòleg, pregon, apòstol evangelitzador infatigable, ferm en la seva fidelitat a la tradició i al Papa, obert ensems als problemes actuals i molt preocupat per traduir l'Evangeli a les exigències dels homes d'avui, sobretot en les conseqüències socials de la fe cristiana. És, d'altra banda, un bisbe relativament jove, amb els seus 55 anys. I la seva senzillesa, humilitat i simpatia li garanteixen l'afecte,

Monsenyor Cirarda: "Jo no era l'home més adequat".

tant dels seus diocesans d'Astúries com dels seus germans els bisbes. Penso que, per tots aquests motius, els bisbes cregueren que l'actual arquebisbe d'Oviedo podia ésser el president que l'episcopat espanyol necessita, en aquesta hora no gens fàcil de l'Església i de la societat espanyola".

Mons. Cirarda també ha dit en la seva entrevista, que

"ni la més petita indicació ha arribat del Papa als bisbes" sobre l'elecció del nou president de la conferència.

Autonomia de les Corts

Referent al dret dels bisbes a criticar les lleis, monsenyor Cirarda ha declarat: "Alguns ens acusen d'intervenir en la competència dels legisladors. Més d'una vegada hem reconegut l'autonomia de les Corts en la seva funció legislativa. Però no podem pas declinar el nostre dret a jutjar les seves lleis com a ciutadans i com a pastors, que hem d'il·luminar els fidels cristians, pla en el qual el dret s'ens esdevé un deure. I el més curiós és que els qui més o menys ens acusen de ficar-nos en terreny aliè a la nostra missió episcopal, acostumen a ésser els mateixos que en temps de Franco ens reclamaven judicis concrets sobre lleis concretes, com el que expressem sobre la llei Sindical denunciant alguns dels seus propòsits".

Manquen mestres especialitzats

100.000 nens sense classes de religió

Madrid.— El consell general de l'Educació Cristiana, presidit per monsenyor Elías Yanes, ha analitzat la situació en què es troben cent mil alumnes d'escoles públiques de Madrid, després d'haver demanat llurs pares ensenyament religiós i no haver-los estat donat.

Els mateixos mitjans han remarcat que en la reunió s'ha invitat els diferents grups allà representats (delegacions diocesanes, comissió episcopal, pares, professors, religiosos, alumnes, etc.) a tenir consciència d'aquest greu problema.

Han afegit que hom demanarà als pares de família i a les mares amb títol de magisteri, de donar un cop de mà en aquest tema de l'ensenyament religiós; pot succeir que hi hagi un cert desànim en aquests anys vivents entre les famílies, després d'haver demanat la religió per a llurs fills i no haver-los estat donada classe. Aquests problemes s'han repetit a d'altres llocs d'Espanya.

Un altre dels temes tractats en aquesta reunió ha estat una anàlisi de la recent sentència del Tribunal Constitucional sobre l'estatut de centres, que ha estat qualificada de positiva en tot el seu àmbit.

A més, en aquesta reunió s'han tractat els temes següents: s'ha invitat als professors a reflexionar sobre llur consciència en tots els camps de l'ensenyament; s'han revisat els estatuts d'aquest consell general, ja que tenen una vigència fins el mes de juny d'enguany; és necessari que la llei de Finançament surti al més aviat possible; el pare Urbano Valero presentà un informe sobre la llei d'Autonomia Universitària (LAU) i els últims canvis registrats en el seu text.

POSTRES DANONE

Tres deliciosos suggerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li sugereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.

Avui, un DANONE
Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

Teletips

Alemanya: 3.600 milions per a l'Església necessitada

KOENIGSTEIN.— Segons dades que fa públiques l'obra d'Ajut a l'Església Necessitada, els ingressos de l'any 1980 s'elevaren a 42.468.855 dòlars (uns 3.600 milions de pessetes), cosa que suposa un augment d'un 16'3 per cent sobre l'any anterior.

La gran majoria d'aquests donatius procedeixen dels lectors del butlletí bimestral que, en sis idiomes inclòs el (castellà), tira sis-cents mil exemplars i es distribueix a catorze països.

Bisbes i seglars estudiaran el compromís cristià

VIENA.— Bisbes i experts seglars d'Europa es reuniran a Viena de l'1 al 5 de juliol sota els auspicis del Consell Pontifici de Laics. El tema de la trobada serà: "La responsabilitat pastoral dels bisbes respecte al compromís cristià del seglar en societat". El dominic francès Yves Congar dirigirà les discussions, mentre la presidència serà a càrrec del Cardenal Rossi, president del Consell de Laics. Entre els participants hi haurà membres del Consell i representants de la Conferència de bisbes europeus i del Fòrum Europeu de Laics.

27.000 jesuïtes a tot el món

ROMA.— Segons dades facilitades per la Companyia de Jesús, l'institut té actualment 27.027 membres repartits per cent set països.

Per continents, 10.527 (un 39%) són a Europa; 7.735 (un 28%) a Amèrica Central i del Nord; 4.551 (17%) a Àsia; 2.806 (10%) a Amèrica Llatina; 1.160 (4%) a Àfrica; i 348 (1'3%) a Oceania.

Els països que tenen major nombre de jesuïtes són: Estats Units (5.761); Índia (2.802); Espanya (2.646) i Itàlia (1.925).

Explosió apostòlica a Polònia

KOENIGSTEIN.— Després de la visita del Papa a Polònia, el nombre de vocacions sacerdotals a Polònia augmenta de manera sorprenent, indica l'Ajut a l'Església Necessitada (AED). Aquest any, prop de set mil joves polonesos es preparen per al sacerdot. Als seminaris diocesans n'hi ha 4.627 en comparança dels 2.169 que hi ha a les congregacions religioses.

Encontre del moviment europeu

Trobar el nou paper de la dona al si de l'Església

BADEN.— "La dona i l'Església", és el tema que dones catòliques vingudes de tot l'oest d'Europa han tractat al Centre de Formació de Wislikofen prop de Baden (Aaregau). Els membres europeus de la Unió Mundial d'Organitzacions de Dones Catòliques han volgut definir la dificultat que pateixen gran quantitat de dones a l'Església, inventar nous camins i encoratjar-se mútuament per una nova vida a l'Església extreta de l'Evangeli.

Anne-Marie Hoechlizen Ruffinen, presidenta de la Lliga suïssa de dones catòliques ha expressat, a la fi de la trobada, els sentiments d'un gran nombre de persones dient: "he sentit, no agressió, sinó impaciència".

Els participants del seminari han escoltat també veus menys optimistes. Com el que ha dit algú, responnent a la pregunta: "com vivim avui com a església?": "visc molt malament com a església, avui". Algunes dones amb plena dedicació al servei de l'església han parlat de la seva impressió de no repre-

"Una veritable relació de col·laboració entre home i dona dins de l'Església és, en gran part, una fita encara no aconseguida"

sentar per a les comunitats "una solució per manca d'alguna cosa millor" o una manca d'integració en l'equip pastoral. Dit d'una manera més objectiva: "una veritable relació de col·laboració entre home i dona dins de l'església és, en gran part, una fita encara no aconseguida. La mentalitat, la vida i el dret de l'església segueixen essent el motlle de les idees i dels models que concerneixen al ser i

al paper de la dona que estan en contradicció amb l'Evangeli".

Proposicions concretes

També els participants del seminari han formulat proposicions concretes:

— Cal no posar-ho tot en marxa, a fi d'encoratjar cada dona de la base perquè ella pugui promoure iniciatives

capaces d'engendrar els canvis necessaris.

— Les activitats de la base són portar cap a la col·laboració ecumènica dones de diverses confessions cristianes.

— Les unions femenines catòliques són invitades a un diàleg reforçat amb els bisbes i amb el Papa i a desenvolupar amb aquesta intenció noves formes de diàleg.

— Les unions femenines catòliques són convidades a intervenir regularment a fi que algunes dones, en nombre suficient, siguin nomenades a les comissions i consells de l'Església.

— Així com textos hostils al poble jueu han desaparegut de la Litúrgia, s'ha d'eliminar, també, de la Litúrgia, textos que no respectin la dignitat de la dona a nivell mundial.

— Les unions femenines catòliques han de consagrar un cert temps a l'estudi de la recent antropologia, ja que aquesta, és capaç de promoure canvis considerables per a la dona en la societat i en l'Església.

Mns. Lustiger: "Els resultats seran publicats"

El que hom espera del nou arquebisbe de París, a enquesta

PARÍS.— Després de dues setmanes d'haver-se instal·lat a l'Arquebisbat de París, monsenyor Jean-Marie Lustiger ha tingut una trobada amb els periodistes amb ocasió del dinar mensual dels informadors religiosos.

Interrogat sobre la seva actitud respecte a la premsa, el nou Arquebisbe ha preferit donar ell mateix la seva definició de periodista que, segons ell no es "el qui fa preguntes sinó el que es pregunta".

Monsenyor Lustiger ha declarat que ell no tenia un programa a "priori", sinó que el seu primer pas era trobar-se amb els capellans, en grups de 12 a 15, cadascú parlant de les seves preocupacions. Aquests contactes duraran uns tres mesos, amb unes seixanta reunions.

Després d'haver anunciat que se n'anava de París, el Cardenal Marty va llençar una enquesta als seus diocesans per a demanar-los què esperaven del nou arquebisbe. Monsenyor Lustiger ha dit que els resultats d'aquesta enquesta es faran públics molt aviat.

Cardenal Suenens:

"Les ordenacions anglicanes, un problema soluble"

LONDRES.— De "problema soluble" ha qualificat l'antic arquebisbe de Brusselles, cardenal Suenens, en una conferència de premsa a Londres, la qüestió de les consagracions anglicanes, que el papa Lleó XIII havia declarat invàlides en la butlla "Apostolicae Curae" de l'any 1896. Com a explicació, el cardenal Suenens opina que el problema de la validesa de les ordenacions anglicanes ja està quasi resolt pel fet que bisbes consagrats vàlidament d'altres

Esglésies han pres part en les consagracions anglicanes.

Preguntant sobre la conferència de l'arquebisbe anglicà de Canterbury, doctor Robert Runcie, sobre qüestions d'ecumenisme, i en la qual havia expressat primerament la seva preocupació pel centralisme de Roma, el cardenal Suenens digué que, com pot comprovar-se per l'existència, dins l'Església Catòlica, de les Esglésies orientals, l'Església catòlica pot acceptar tra-

dicions canòniques molt diverses. Malgrat que temps enrera hi havia la tendència de considerar a l'Església massa com a Església llatina, ara es reconeix que hi pot haver diversitat, sense que per això s'ocasionin problemes especials. El cardenal Suenens diu que el camí cap a la unitat entre Roma i Canterbury potser passa per Constantinoble. La seva veritable esperança és que abans de l'any 2.000 s'hagin fet progressos importants en aquest camp.

VACANCES/ESTADES a la Vall d'Aran

Torns d'onze dies, amb autocar i pensió completa a l'Hotel Montcorbisun de Casau/Viella. Des del mateix hotel, cada dia s'organitzen excursions. Facultativa a Lourdes, de tot un dia a 400 Ptes.

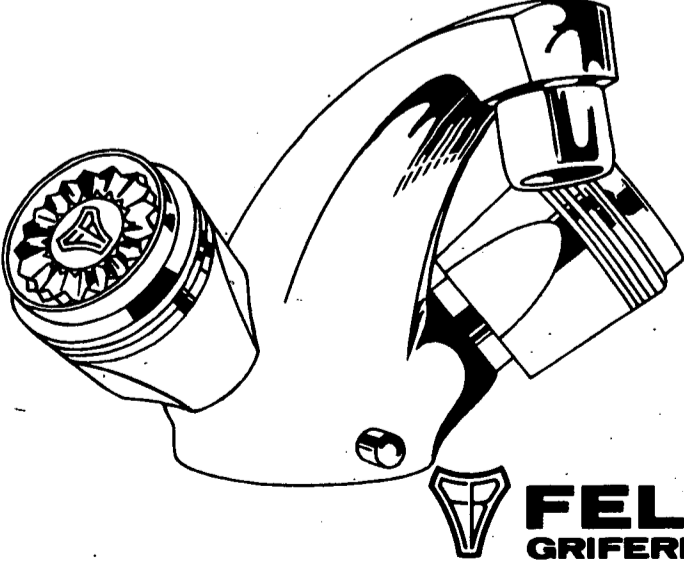
Sortida els dimarts, dies 14, 21 i 28 d'abril; 5, 23, 19 i 26 de maig; 2, 9, 16, 23 i 30 de juny. Tot inclòs: 12.000 Ptes.

L'estada es pot perllongar amb 3 o 7 dies a Lourdes per 3.000 Ptes. diàries amb autocar inclòs.

Inscripcions en exclusiva a **VIATGES COSMOS**
Informació general tel.: 254 28 49

Trianón N

UNA GRIFERIA DE ALTA CALIDAD Y GRAN LUJO QUE SE SUMA A LOS YA ACREDITADOS MODELOS MARBO, CRISTALIA Y BLUE-STAR

Sr. Instalador:
Solicítenos
cuanta información
precise.

De venta
en almacenistas
de saneamiento.

FELIU BOETS A.
GRIFERIA NOBLE

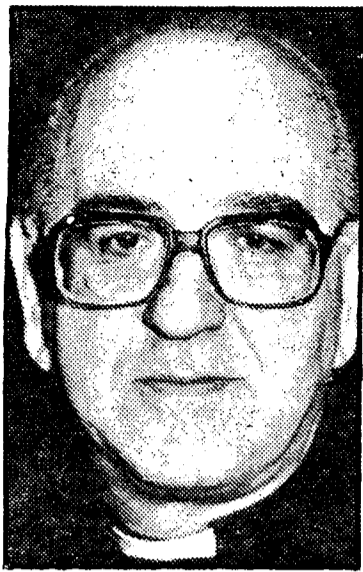
Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

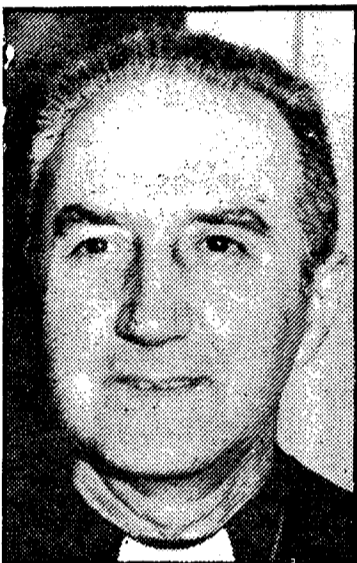
Críteris per a una valoració cristiana de la situació al País Basc

“Salvar la llibertat per a salvar la pau”

Text íntegre de la pastoral dels bisbes de Bilbao, San Sebastián i Vitòria:

Monsenyor José María Larrauri Lafuente, bisbe de Vitòria.

Monsenyor Luis María de Larrea i Legarreta, bisbe de Bilbao.

Monsenyor José María Setién Alberro, bisbe de San Sebastián.

Monsenyor José María Uriarte Goircelaya, bisbe auxiliar de Bilbao.

“Estem travessant un dels moments més delicats i transcendents de la nostra recent història. L'estabilitat democràtica i la mateixa pervivència de les seves institucions copen un greu perill.

La situació és especialment preocupant entre nosaltres. Les accions subversives d'ETA i les mesures repressives del Govern central tenen aquí el seu escenari principal. El nostre règim autònom, tot just iniciat, pot restar bruscament interromput.

L'ànim col·lectiu percep aquesta situació i sofreix un creixent trencament. Les il·lusions d'ahir s'esvaeixen. El desencís es converteix en por; i aquesta arriba, en molts, al llindar de la desesperació.

Aquesta fosca situació interpel·la amb apremi la consciència cristiana. Molts diocesans esperen una paraula que porti claredat i esperança enmig de la confusió i desànim del moment present. Els bisbes ens sentim impulsats per la nostra responsabilitat pastoral a recollir aquesta interpel·lació. No podem callar en les actuals circumstàncies.

Joan Pau II ha dit recentment: “Sense un respecte profund i generalitzat a la llibertat, la pau fuig de l'home”. Des de la nostra condició de pastors, destiguem contribuir a salvar aquesta llibertat sense la qual és impossible la verdadera pau. Amb aquest propòsit formulem uns criteris per a promoure una lectura cristiana de la situació i unes reflexions per a confortar l'esperança de molts i suscitar la resposta activa que requereixen les actuals circumstàncies.

I. Els greus riscos del moment present.

1. ETA persisteix obstinadament amb accions militars orientades en bona part a fustigar les Forces Armades. Des de l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer, ha intensificat la seva actitud provocadora, com ho havia anunciat. Els últims assassinats són la trista prova d'aquesta calculada estratègia.

Tot fa pensar que aquesta conducta pretén, almenys, col·locar al caire d'una situació límit de confrontació, si és que no intenta, directament, provocar un cop d'Estat que implanti la dictadura i porti a terme l'ocupació militar del País Basc, generant d'aquesta manera, en la població, un malestar favorable al seu projecte polític revolucionari.

Alguns sectors de la població basca comparteixen el projecte i l'estratègia d'aquests grups subversius i els donen suport, amb maneres i nivells diversos. Al mateix temps, un grup de signe contrari, el Batallón Vasco Español, se'ls oposa frontalment amb morts i accions violentes igualment reprovable.

2. Sectors immovilistes de la societat espanyola no han acceptat la reforma del règim polític i no s'han resignat a perdre definitivament llur hegemonia. La democràcia recent instaurada és, en la seva opinió, l'arrel dels problemes més grans del moment present.

Aquest grup social troba un ressò favorable en importants sectors de les Forces Armades que, fustigats per l'acció d'ETA i plens d'una peculiar concepció de la unitat d'Espanya, no són insensibles a les veus que repetidament els inviten a una intervenció militar que controli el procés polític espanyol. L'intent de cop d'Estat del 23 de febrer passat i la seva notable influència en la mar-

xa ulterior de la vida política espanyola són proves evidents de la realitat i gravetat d'aquesta temptació.

3. Augmenta el nombre de ciutadans que, decepcionats o espantats pels abusos que es cometien sota la cobertura de la democràcia, es troben cada vegada més predisposats a renunciar a la llibertat de cara a la seguretat. Identificant la pau amb el simple ordre públic, enyoren un sistema de govern fortament autoritari.

Tal vegada són més nombrosos els que assisteixen amb una passivitat còmoda, indiferent o afligida al pas d'uns esdeveniments que comprometen el futur de tots.

II. Críteris per a una valoració cristiana de la situació.

1. Hem de condemnar una vegada més amb veu clara i adolorida les amenaces, els segrestaments, l'impost revolucionari, els assalts a béns d'altri i instal·lacions públiques perpetrats pels grups armats. Sobre tot, no ens cansarem mai d'aixecar la nostra veu en contra de les morts causades en nom d'una suposada justícia o estratègia revolucionària.

Aquestes morts envileixen els seus autors, avergonyeixen o exasperen els ciutadans, fan malbé el sentit ètic del respecte a la vida i embruten la imatge del nostre poble.

Les innegables deficiències de l'actual model socio-polític, la duresa d'algunes lleis que no garanteixen suficientment els drets fonamentals de la persona, els abusos comesos per forces de l'ordre públic no justifiquen aquestes morts ni invaliden la legitimitat d'un procés democràtic que té el suport de la voluntat majoritària del nostre poble en successives consultes electorals. Per això, els grups armats, que diuen actuar en nom del poble basc, no poden adduir a favor de les seves accions ni mandat ni consentiment popular.

Els qui d'aquesta manera ignoren la voluntat del poble i posen en perill la seva mateixa pervivència es comporten com a enemics d'aquest poble que diuen estimar i defensar.

2. La missió de les Forces Armades a qualsevol Estat de Dret consisteix en servir les institucions que el poble s'ha donat. No els correspon dictaminar sobre la legitimitat del seu procés democràtic. Les possibles modificacions de les lleis bàsiques en les quals es fonamenta la convivència política ha d'ésser el resultat d'un debat en el si de les esmentades institucions. Quan les Forces Armades s'erigeixen en jutge d'aquest procés i se senten temptades a intervenir, constitueixen un seriós perill, més que una autèntica defensa del poble.

A la llum d'aquests principis, s'ha de reprovar qualsevol intervenció militar que intenti suplantar un ordre legal aprovat pel poble implantant-ne un altre per la força. Aquesta condemna es fa encara més severa i imperiosa si el nou ordre instaurat consisteix en una dictadura més o menys encoberta. La vida política ha de conservar sempre la seva independència respecte a les Forces Armades i no ha d'estar sotmesa a llur pressió.

3. La seguretat individual i cívica és un valor necessari per al desenvolupament de la llibertat. Però la seguretat a qualsevol preu rebaixa el ser humà. Els abusos contra la llibertat no s'esmenen renunciant-hi,

sinó mitjançant un esforç difícil, però possible, dins de l'ordre legal just.

Tampoc la passivitat davant dels problemes cívics és una actitud responsable. El futur dels homes i dels pobles es treballa pacientment, activament i solidària. Quan aquest futur està en perill, la posició veritablement humana consisteix en defensar-lo i promoure'l amb esperit magnànim.

Aquesta promoció activa per la llibertat ens és apressada, als creients, des de la mateixa entranya de la nostra fe. La por a la llibertat, veritable temptació del nostre temps, no és coherent amb el projecte cristià de l'home nou que participa en la llibertat del ressuscitat i és cridat a fer-la efectiva a tots els nivells de la vida humana. Inhibir-se de les responsabilitats cíviques no és actitud digna d'un deixeble de Jesús que ha rebut del seu Senyor la tasca de ser ferment actiu en la història.

El moment present reclama de creients i no creients unes posicions netes i generoses. És necessari que uns i altres sapiguem estar a l'altura que requereix la nostra condició humana i la nostra fe cristiana.

III. Consolidar la llibertat, tasca de tots.

La nostra fràgil democràcia necessita el concurs de tota la societat per a assentar-se establement. Tots som responsables de la delicada situació present, en un grau o en un altre. Ens urgeix, a individus i a grups, un exàmen retrospectiu dels nostres criteris, actituds, accions i omissions. Apressa a definir-se clarament a favor de la llibertat del poble per a decidir un procés democràtic i autònom i contra qualsevol intervenció violenta que posi en perill l'esmentada llibertat. No n'hi ha prou amb què retirem a qualsevol força de desestabilització el nostre suport i simpatia. Cal un refús positiu i pràctic de llurs accions.

La comunitat cristiana i els seus pastors no podem restar al marge d'aquest esforç col·lectiu. Ans al contrari, hem d'incorporar-nos-hi decididament. **L'Església ha de mostrar-se, especialment en aquestes circumstàncies, més preocupada per la defensa dels drets de l'home que per la salvaguarda dels propis.** Cap càlcul tàctic, cap temença a perdre poder o seguretat pot frenar la llibertat de la nostra paraula i acció profètiques. Una tasca eclesial ens sembla primordial en aquests moments: **l'educació cristiana de les actituds socio-polítiques dels fidels.** Hi ha una ètica de l'activitat i de la confrontació política que és absolutament necessària a la societat. Aquest alè ètic ha d'humanitzar la passió política tantes vegades cega, intransigent i insolidària. En aquest terreny els cristians, si som fidels a l'Evangeli, podem i tenim el deure de prestar al nostre poble un inestimable servei.

Alguns grups i estaments socials tenen, pel seu paper especial en la vida pública, una responsabilitat peculiar enfront al nostre pròxim futur.

1. Els governants de l'Estat tenen el dret i el deure d'adoptar davant la violència armada les mesures que siguin necessàries per a defensar la societat. A l'hora de dictar-les i d'aplicar-les han de mantenir-se amb exquisida cura dins dels límits exigits pels drets fonamentals de les persones, dels grups socials i dels pobles. Les mesures temporalment excepcionals que, a favor del bé comú, poguessin justificar-se, hauran d'ésser fruit en tot

moment d'una lliure decisió del poder polític. En la seva aplicació hauran de respectar-se els drets inalienables de la persona i s'haurà de restablir la normalitat com més aviat millor (Gaudium et Spes, número 75). També qualsevol discriminació en l'exercici del poder judicial que el faci sever per uns i dèbil per uns altres, degrada el noble exercici de la justícia i provoca la rebel·lia dels menys afavorits.

Només els representants legítimament designats són cridats a efectuar les funcions de Govern. Qualsevol pressió coactiva d'altres forces o poders fàctics en l'exercici d'aquestes funcions constitueixen un atropellament a la llibertat democràtica. El poble que ha elegit els seus governants té dret a exigir-los que evitin al màxim qualsevol intromissió d'altres estaments en el compliment de llur mandat.

2. El nostre poble també té el dret d'esperar del Govern autònom actuacions fermes i clares davant de qualsevol amenaça a la seva llibertat i a la seva voluntat autònoma.

La manca d'atribucions legals necessàries no l'eximeix del deure de posar en joc, al servei de l'erradicació del terrorisme, tot el pes moral que posseeix davant d'amples sectors de la població basca. Els ciutadans bascos esperen que amb una semblant entesa sàpiga oposar-se a qualsevol intent militar d'interrompre o retallar el procés democràtic. I, ja que és responsable de garantir l'aspiració autònoma del nostre poble, és just esperar que, en el seu diàleg amb el Govern central sàpiga defensar-la davant de qualsevol pressió que intenti desvirtuar-la.

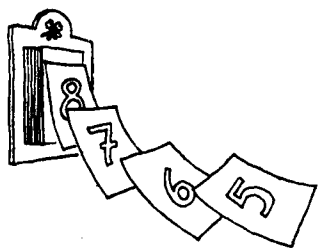
3. Els partits i agrupacions polítiques tenen la responsabilitat d'avançar el bé comú del poble i de l'Estat als interessos de partit, per legítims que siguin. Aquest principi ètic, sempre vàlid, és d'especial actualitat en la present situació i es concreta a la renúncia d'aquelles estratègies i comportaments que avui posin en perill la llibertat democràtica i el procés autònom (Gaudium et spes, núm.75).

Salvar la llibertat per a salvar la pau requereix de tots nosaltres un immens esforç de reconstrucció. Aquest esforç requereix de tots nosaltres una deu d'esperança i fortalesa que ens faci transformar el desencís i la por en comprensió realista. Quan l'ànim col·lectiu d'un poble decau, paral·lelament es debilita la seva capacitat de treball i de sacrifici. El nostre poble no pot permetre's el luxe de caure en el descoratjament que emmordaci les energies que necessita per a refer-se. Les dificultats són per a vèncer-les, no per a quedar-hi atrapats.

Als creients res no pot ajudar-nos tant com la nostra fe cristiana a l'hora de generar aquesta esperança, pacient i activa al mateix temps, que neix de la resurrecció de Jesús. Si sabem extreure de la nostra fe el suplement d'alè que necessita el nostre poble i assolim de fer-lo present en el cor de les persones, dels grups i de les institucions de la societat, haurem fet veritat les paraules del Concili Vaticà II: “el goig i les esperances, les tristesses i angoixes de l'home del nostre temps... són també goigs i esperances, tristesses i angoixes dels deixebles de Crist” (Gaudium et Spes, número 1)”.

La carta pastoral datada a Bilbao, San Sebastián i Vitòria, amb data 1 d'abril, és firmada pels bisbes de Vitòria, de Bilbao, de San Sebastián i pel bisbe auxiliar de Bilbao.

Calendari

Diumenge, 12 d'abril.— Diumenge de Rams. Passió del Senyor. Sant Juli I, papa; sant Damià i sant Zenon, bisbes i santa Visiana, Verge i màrtir.

El sol surt a les 5,17 i es pon a les 6,28 (hora solar).

Festa major a Blanes, Guimerà, Igualada i Vidreres.

Fira a Esterri d'Aneu.

Dilluns, 13 d'abril.— Dilluns Sant. Sant Hermenegild, rei i màrtir; sant Martí I, papa i màrtir, sant Carpi, màrtir, i sant Ursus, bisbe.

Dimarts, 14 d'abril.— Dimarts Sant, sant Tiburci, sant Valerià i sant Màxim màrtirs; sant Telm, dominic, i sant Lambert, bisbe.

Dimecres, 15 d'abril. Dimecres Sant. Santa Basília, i santa Anastàsia, màrtirs, i sant Crescent, màrtir.

Fira a Lleida, el Perelló i Prades.

Dijous, 16 d'abril. Dijous Sant. Sant Toribi, bisbe, santa Maria Engràcia màrtir, i santa Maria Bernarda Soubirous, verge.

Fira a Artés i Casserres.

Divendres, 17 d'abril. Divendres Sant. Sant Anicet, màrtir, sant Pau i sant Isidor, monjos.

Dissabte, 17 d'abril. Dissabte Sant. Sant Eleuteri bisbe i màrtir, sant Perfecte, prevere i màrtir i santa Antia, màrtir.

El Sant Crist

Sempre la imatge del Sant Crist ha commogut els homes de sentiments. Adhuc els millors artistes, quan han volgut plasmar en la tela els sentiments més profunds i emotius, s'han inspirat en la figura de Jesús morint en la creu.

L'Església celebra

12 d'abril.— Diumenge de Rams. Passió del Senyor. Lectures: primera, Is 50, 4-7; salm 21; segona, Fl 2, 6-11; tercera, Evangeli de la processó de Rams: Mt 21, 1-11.

13 d'abril.— Dilluns de la Setmana Santa. Lectures: primera, Is 42, 1-7; salm 26; segona, Jo 12,1-11.

14 d'abril.— Dimarts de la Setmana Santa. Lectures: primera, Is 49, 1-6; salm 70; segona, Jo 13,21-33. 36-38.

15 d'abril.— Dimecres de la Setmana Santa. Lectures: primera, Is 50, 4-9a; salm 68; segona mt 26, 14-25.

16 d'abril.— Dijous Sant. Lectures: primera Ex 12, 1-8. 11-14; salm 115; segona, 1 Cor 11,23-26.

17 d'abril.— Divendres Sant. Lectures: primera, Is 52,13-53,12; salm 30; segona, He 4,14-16; 5,7-9; tercera Jo 18, 1-19, 42.

La Bíblia a l'abast

Dijous Sant: la Nova Aliança

"He desitjat molt menjar aquesta Pasqua amb vosaltres abans de sofrir, perquè us dic que no la menjaré més fins que sigui acomplida en el regne de Déu" (Lluc 22, 15 i 16).

Quan Jesús pronuncia aquestes paraules, es reuneix amb els apòstols al Cenacle, és a dir, al lloc en el qual hi celebrarà la Pasqua, com ho fan totes les famílies jueves.

Menjar la Pasqua

Es tracta d'una de les cerimònies rituals més solemnes d'entre les celebrades pels jueus. Com a record de l'alliberament del poble hebreu captiu a Egipte, es reuneixen per tal de compartir un dinar, el menú del qual es determina detalladament (be rostit, herbes amargues, copa de vi compartida) i en el seu decurs el cap de família recorda els fets més importants de la història del poble de Déu.

La pregària i l'acció de gràcies tenen un lloc important. Menjar la Pasqua no és solament celebrar un convit commemoratiu; és un acte de fe que marca la participació dels jueus en l'aliança portada a terme entre Déu i el seu poble.

La Pasqua de Jesús

Les paraules pronunciades per Jesús i la seva actitud marquen la seva voluntat de no renegar del poble de Déu en el si del qual, Ell i els seus apòstols volgueren viure.

Està ben clar que Ell vol menjar la Pasqua jueva. No obstant, aquesta nit esdevindrà la vigília de la Passió de Jesús. L'anyell Pasqual, immolat i menjat pels jueus, serà canviat per Jesús, el qual s'immola ell mateix, sofreix i mor en la creu.

La nova aliança

Jesús ja parla d'aquest sofriment i d'allò que començarà: un nou Poble consumarà una nova aliança amb Déu.

Una nova Pasqua serà instituïda. Un nou àpat pasqual, tot associant els convidats al destí del nou Poble de Déu, rebrà el seu ritual.

Jesús pren el pa, el parteix i el reparteix entre els convidats: "Aquest és el meu cos entregat per vosaltres". Pren el calze: "Aquesta és la Nova Aliança de la meua sang". L'Eucaristia, la missa, és instituïda; la Pasqua de Crist, la Pasqua de l'Església.

D'aleshores ençà serà celebrada per aquest nou Poble de Déu fins que arribi la salvació del món.

Jesús no instituï tots els sacraments, el Dijous Sant. Però durant el sopar pasqual instituï l'Eucaristia que és el nucli de tota la vida sacramental en la vida del cristià.

F.S.

Temps i camins

La primavera immortal

L'abril ha trucat a la porta. Segons que sembla, el nom d'aquest mes prové d'una paraula llatina que vol dir "obrir". Comença la primavera i el sol escalfa una mica més.

Si anem al camp, veurem ja flors silvestres de tots colors. Entre els marges dels camins, amagades per l'heura, treuen el cap les violetes bosc-nies i els buixols o violes de ca.

Els arbres broten a poc a poc; ametllers, cirerers i pruners amb llurs branques florides decoren el paisatge sense por al temps variable. Plou i fa sol, pluja que deixa la terra xopa de rosada. Enguany, però, sofrim una gran secada que esparvera els pagesos.

La merla canta entre el llorer florit. Aviat sentirem el cucut amb aquell so característic, que dona una sensació de llunyania primaveral.

D'aquí a vuit dies, Pasqua florida!

"Primavera gentil — escriu Carles Cardó — que tornes cada any l'alegria a la terra, no és la flor de l'ametller, ni les roses de perfum pagà, ni el verd dels arbres que borronen el que et porta a la terra. És la flor de Crist resuscitat que ha produït l'arbre de la Creu. La flor divina s'esbaldella sobre el món i les ales de l'oreig n'escampen el perfum per tot, fent brotar els arbres, fent esclatar les flors, entebiant amorosivament les aigües i les aures. És la primavera immortal de l'esperit.

Pietat Campmajó

Catequesi dels signes

XV. El baptisme d'infants (1)

A: Notes doctrinals per a la catequesi

1. El baptisme és un do i una gràcia que Déu dona als homes.
2. El baptisme ens fa Fills de Déu, ens incorpora a l'Església de Jesucrist i ens fa membres del seu poble sacerdotal.
3. Pel baptisme participem del misteri pasqual de Jesucrist.
4. El bateig és el signe i la causa de la fe.
5. Els infants són batejats en la fe de l'Església, que els pares i padrins proclamen.
6. La fe és un do de Déu, però l'home l'ha d'acollir amb la seva resposta lliure i conscient.

B: Aspectes pastorals de la catequesi cristiana

1. Tota persona, inclosos els infants, té dret a la gràcia de ser fill de Déu, pel baptisme.
2. La catequesi fa créixer la vida de la fe, pel coneixement de la Paraula de Déu. Els pares són els primers responsables en l'educació de la fe dels seus fills.
3. Els padrins, amb tota la comunitat cristiana, han d'ajudar en el creixement de la fe dels batejats a través d'una autèntica catequesi cristiana i d'un eficaç testimoni de vida.
4. Els pares han d'inscriure personalment el baptisme dels seus fills. Han de tenir un diàleg amb el sacerdot o amb

algun membre de la comunitat cristiana perquè els ajudi a reflexionar sobre els motius d'aquesta peticció, les responsabilitats que contrauen, i per a rebre una elemental catequesi de preparació al sacrament.

5. El dia del bateig, els pares l'han de triar sempre d'acord amb el responsable de la comunitat, tenint en compte els dies baptismals i la seva disponibilitat, tant humana, com, sobretot, espiritual.

6. Els pares cristians hauran complert amb el seu deure, encara que més tard el fill adult abandoni els seus deures baptismals.

7. Els pares poc creients o poc practicants, i fins els no cristians que vulguin batejar els seus fills, caldrà que, ajudats pel sacerdot o per algun membre de la comunitat, repensin el fet cristià i la fe perquè puguin arribar a acceptar els compromisos i exigències baptismals.

Cal parar atenció!

Tot allò que per als adults és exigència prèvia al baptisme, per als infants és una obligació posterior. Cal desplegar la fe rebuda.

El ritual del baptisme d'infants és nova creació del Vaticà II. És el més ric de la reforma feta, i conté abundants elements catequètics.

F. Xavier Parés

Pensant-hi bé

Rams de pau

La diada de rams és una diada d'esperança.

Vulguem o no, la celebració litúrgica del dia —arreu del món cristià, i més concretament a Catalunya— transcendeix al carrer.

Es un diumenge singular, marcadament festiu. Les palmes, els palmons, els rams de llorer i d'olivera tenen, a les mans dels infants, tota la càrrega simbòlica d'una crida a la pau.

Ja sé que la vida no és precisament un "ball de rams". Que hi ha qui la balla grassa i qui la balla magra. Però no em negareu que és espectacularment tràgic que, després de vint segles de cristianisme, hi hagi sempre una zona o altra del nostre esbojarrat planeta en què la vida és un "ball de bastons".

La vessant festiva de la celebració de Rams és la proclamació de l'alegria del poble humà donant la benvinguda a Aquell qui ve com a "Príncep de la Pau". Jesucrist és el realitzador de la pau universal.

Ara falta que nosaltres sapiguem "fer les paus" en el sentit autèntic i compromès d'aquestes paraules.

¿Com podem acollir cordialment el Prín-

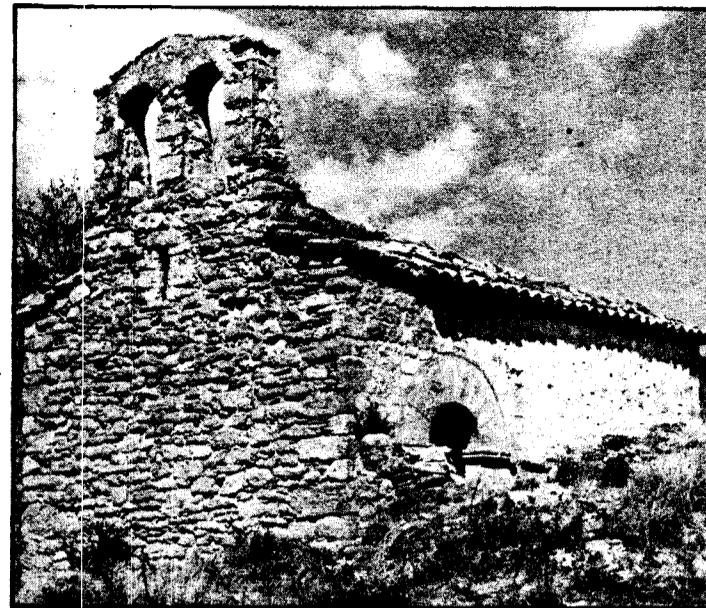
cep de la Pau si no fem tot el que estigui al nostre abast perquè, mai més, rames i rams serveixin com a camuflatge dels tancs i dels caçadors d'homes? Com tenim l'atreviment de portar el petit branquilló de la pau al mercat del ram a veure qui en dona més?

Per arribar a vendre'ns la pau ens ha picat sens dubte un bon ram de bogeria col·lectiva que, atada per la cobejança dels nostres egoismes i passions, ens impedeix de convertir el teixit de les nostres relacions interpersonals, socials i internacionals en un càlid abrigo de la nostra nuesa humana. Fent-nos l'innocent anem dient: "Qui ha embolicat el ram que el desemboliqui"; i mentrestant, la troqueta de fil va de mà en mà. Però som tots, que som culpables. Som tots els qui hem de plegar el ram de covar el mal i de fer-lo.

Si no, ¿com resistiríem la mirada de Jesús, entrant a Jerusalem a donar la vida per la Pau, i la mirada dels infants, i l'enrenou festiu de les palmes i els palmons, dels rams de llor i d'olivera a les mans d'aquests infants que demanen fer-se grans en una Terra en pau?

Xesc Soliu

Excursionisme i cultura

Sant Andreu de la Serreta

La capella de Sant Andreu de la Serreta es troba al costat d'una casa de pagès coneguda per la Serreta. Es tracta d'una edificació d'estil romànic que, malgrat la seva línia senzilla, cal visitar; se li afegeix l'encís de trobar-se en un indret en el qual hom no distingeix si resulta més bonica pel paisatge que l'envolta o bé el paisatge és més bonic per mor d'haver-hi la capella.

Està situada al terme municipal de Capolat. Prop del quilòmetre nou de la carretera que va de Berga a Sant Llorenç de Morunys, arrenca un camí a l'esquerra que, diguem que amb sis o set minuts amb prou feines, hi mena.

La capella és d'una sola nau, amb alguna modificació al costat nord. Té una bonica porta a la façana sud i un absis bastant llis on es poden contemplar tres finestres. El seu campanar de cadireta té dos finestrals sense campana. Vaig visitar-la l'any 1972 i no vaig poder entrar a dins; per tant, ara com ara, solament us en puc fer la descripció dels exteriors. Desconec el seu estat actual i si hi ha culte o no.

El municipi es presta a fer un recorregut molt ampli, amb excursions o visites a diferents capelles de tant o més interès que la que avui

posem com a capdavantera. Us en recordaré alguna per si us pot interessar, demanant, si voleu, on para sobre el terreny i tenint així la possibilitat de passar una diada ben completa. Us informo de l'existència de: la parroquial de Sant Martí; la de Sant Martí de Coforb; la de Sant Serní de la Torre de Tarrés (romànica); l'església sufragània de Sant Quintí de Travil, molt bonica; una de molt petita, Sant Joan de Tresserres (sense interès especial); el que resta del santuari de la Mare de Déu dels Tossals (l'any 1971 en ruïnes), i unes parets del que fou l'ermita de Sant Salvador. És fàcil de comprendre que en aquest espai es fa difícil de dir-ne el camí. Malgrat tot, sempre estic a la vostra disposició per a qualsevol aclariment al meu arxiu de Vall-doreix.

Tots aquests encontorns són d'una gran bellesa i, si no hi ha neu, recomanaria d'anar-hi per Berga i tornar-ne per Sant Llorenç de Morunys. Si coneixeu una mica aquest traçat i les corbes no us fan massa por, en gaudireu de debò.

Municipi: Capolat.

Comarca: Berguedà.

Situació als plans del cadastre (pla 292): 5 27' 40" i 42° 05' 03".

Josep M. Gavín

Teatre cristià

PARAL·LELISME ENTRE "ELS PASTORETS" I "LA PASSIÓ"

Si el teatre és mirall i reflex de la vida humana, la representació de la vida de Jesús en el teatre, feta amb dignitat i fidelitat històrica, és el màxim ideal a què pot aspirar qualsevol elenc teatral d'un centre catòlic.

Si el teatre és escola de costums, la vida pública de Jesús portada fidelment al teatre pot ésser font molt preuada d'evangelització i adoctrinament del poble cristià.

Obriu el Nou Testament. Hi trobareu uns passatges tan descriptius, un diàleg tan viu i expressius, unes paràboles i uns ensenyaments tan clars, que la figura i la paraula del Mestre, i molt paràgrafs evangèlics, poden ser transferits quasi textualment a l'escenari, convertint-los en art escènic.

L'Evangeli narra uns personatges entorn de la vida de Jesús, humanament tan ben definits, històricament, psicològicament i gairebé físicament, que només falta un bri d'imaginació artística per a traslladar-los a l'escenari: Pere, Joan el Baptista, Magdalena, la Samaritana, el centurió, Josep d'Arimatea, Judes, el bon lladre, els fariseus, Herodes, Pilat, etc. I parlo per experiència, com a autor teatral.

Si per Nadal diem que l'origen d'"Els Pastorets" cal cercar-lo en la fe del poble cristià, per Pasqua afegim que, també, la fe i el bon gust artístic del nostre poble són les deus de l'espectacle popularment conegut per "la Passió", que es representa a diversos pobles els diumenges i festes de Quaresma.

Olesa, Esparreguera, Palau d'Anglesola, Cervera, Verges, etc., són pobles distingits en aquesta època de l'any litúrgic, que han fet de l'Evangeli un art i un ensenyament popular.

L'espectacle teatral de "La Passió" és dedicat a totes les famílies cristianes de Catalunya. I desitjaríem que, malgrat la crisi que avui flagela la indústria del país, s'omplissin de gom a gom els teatres dels centres que amb tanta tradició, art i esforç any rera any, ens recorden des de la trona de l'escenari el sant misteri de la Creu.

I no voldríem que mai per mai les envejes i les rancúnies que a voltes sorgeixen en la vida comuna dels homes frustressin aquestes activitats, que han d'estar per damunt de totes les diferències polítiques i socials dels afeccionats i col·laboradors.

Demostrem a aquests pobles el nostre reconeixement i afecte. Estimulem la seva labor. Assistent-hi. Fem que no decaiguin. Que millorin i que, artísticament, se superin. La fe i Catalunya els necessita.

Nadal i Pasqua són dos temps successius en la litúrgia, i tenen una mateixa profunditat infinita.

Però mentre "La Passió" en el teatre traspua serietat, ensenyament i meditació, per expressar la festa de Nadal els nostres poetes populars només n'han recollit la seva alegria i ingenuïtat.

Això vol dir que moltes lletres dels "Pastorets", ben populars arreu del nostre país, i moltes de les cançons del nostre cançoner només palesen un sentit parcial

de la pregonosa nadalenca.

Per omplir aquest buit, el nostre ideal ha estat dotar el teatre catòlic d'un text que aplegui tant com pugui el sentit teològic, històric i doctrinal del Nadal i la transcendència divina i humana del misteri de l'Encarnació. Fer una revista bíblica, un espectacle teatral nadalenc basat en les promeses de Jahvé al pare Abraham i a tot el poble jueu. I les falses interpretacions sobre el Messies d'aquell poble jueu, i de tota la Humanitat, valent-nos d'uns personatges ideats.

Seguir fidelment, evangèlicament, els passos de la Família de Natzaret.

Teatralitzar els pastors, els "Pastorets", personatges anònims de l'Evangeli i dar-los vida, gaubança i ingenuïtat, inspirats en l'enfilall de figures i fets tan simpàtics del nostre cançoner popular. Els "Pastorets" són l'ànima i la humanitat del nostre espectacle.

I cloure aquest espectacle amb una adoració idealitzada al Portal de Betlem i amb un apoteosi on ens trobem junts tota la família cristiana.

Els que coneixen "La Flor de Nadal" dels Pastorets de l'Ametlla poden jutjar el nostre ideal i l'esforç de realització de tot un poble.

Els espectacles teatrals de Nadal i Quaresma, si bé en molts aspectes són dos estils de teatre diferent, es complementen i es mouen en un ajustat paral·lelisme, i aspiren a un mateix objectiu apostòlic.

Francesc D'A. Picas

Música

Concert d'orgue

Cada any, el Divendres Sant a la tarda, es fa un concert d'orgue al Santuari de St. Antoni de Pàdua, de Barcelona (c/ Santaló, 80).

Enguany el donarà mossèn Joan Gamissans i Anglada, organista de la catedral de Barcelona i diplomada en el primer concurs internacional de mestres d'orgue a Avila. Tocarà tres grans obres: una clàssica; una altra romàntica; i una tercera i

última, moderna. Són les següents:

Passacaglia et thema fugatum (BWV 582) de Joan Sebastian Bach.

Final en si bemoll, de Cèsar Franck.

Fantasia sobre "Victimae Paschali laudes", op 67 de Louis Toebosch.

El recital començarà un cop acabats els oficis litúrgics del dia, que serà pels volts de dos quarts de 7 de la tarda.

Costums i tradicions

Miraculoses imatges del Crucificat (i VI)

En els temps de les incursions serraïnes a les Costes catalanes, moltes naus cristianes portaven imatges del Crucificat al pal major. Un d'aquests navilis degué haver-se perdut, víctima d'un atac dels moros i la imatge del Crist, portada per les aigües, fou dipositada a la platja de Palamós. Traslladada processionalment al temple, hom li eregí, més tard, una capella pròpia des d'on beneí la vila sempre més.

Els Goigs parlen d'una ferida que li feu algun sacríleg sense que en restés cap marca. Així mateix, d'una suor de sang en una altra ocasió, eixugada per un sacerdot amb els Sagrats Corporals, "guardant-se amb sang rubricat/comprovant tant preciosos..."

Una altra imatge miraculosa i miraculosament trobada és la de Piera. Sembla que el fet ocorregué al cap de dos anys d'eixut en aquell terme. Un dia es presentà a Santa Creu de Creixar, que pertanyia al terme, un peregrí pidolant una almoïna a una pobre vidua, anomenada Maria Leoparda.

La bona dona, prou l'hauria socorregut, però hagué de confessar-li que estava en la més trista misèria. Ni tant sols tenia pa a causa de la secada. Aleshores el peregrí va dir-li que si portaven en processó pública i fent rogatives, una imatge del

Crucificat que estava amagada a l'Hospital de la Vila, s'acabaria l'eixut. Afegí, encara, que com a testimoni de veritat, la dona trobaria quelcom per a mitigar la seva misèria.

Dit això, el peregrí desaparegué misteriosament i Na Maria Leoparda es trobà amb la pastera plena de pa. Sorpresa, la dona corregué cap a Piera a explicar el cas. Trobada que fou la imatge, se celebrà la processó de rogatives i una abundosa pluja caigué sobre les assedegades terres. Cremada en un incendi sacríleg, només se'n salvà una mà que figura en la reproducció que es féu de la primitiva imatge.

Hem de saltar ara molt lluny, per raó de seguir el proposat ordre alfabètic i arribem a Salaridú, a la Vall d'Aran. La tradició de la imatge de Jesús Crucificat, anomenada "angelical", perquè fou lliurada per un àngel, explica moltes mostres de la seva predicció pels devots salardunencs. Deixem parlar —una vegada més— els Goigs que són expressió popular de la història.

"Vostra Imatge sacrosanta / per un àngel regalada, / segons la tradició canta, / per certs monjos fou robada; / més, per miracle tornada / deix a tots aquells, burlats... / En eixa Imatge sagrada / aigua i sang vàreu suar, / i és història acreditada / que vos vegeren plorar. / Prodigí estupendi

clar / que han vist els avantpassats. / Els heretges encengueren / el primer portal del Fort; / més Vostre poder vegeren, / en trobar-hi cruel mort... / També al comte de Pallars / la vista restituïu / que havia perdut tenaç..."

Segueix la relació de favors en temps de secada i d'altres calamitats, però hem de deixar-la perquè ens apressa d'arribar-nos a Tàrrega on, cavant una fossa en l'església, els fossers trobaren una llosa, oberta la qual s'il·luminà el temple amb el resplendor de les llagues d'una imatge del Crist. Tàrrega es postrà de seguida als seus peus i ornà la testa del Crucificat amb corona imperial. No és ben bé Majestat, però en tèn molta aparença.

Miquel dels Sants Salarich i Torrents, canta en uns Goigs a llor i glòria del Sant Crist de l'Hospital de Vic: "Un miracle, molt temps fa, ens portava vostra Imatge, / santa fi del llarg viatge / d'un romeu del més enllà...". I, en una altra estrofa diu: "Mises rases matinals, / miraclera font, un dia/gotejar de sang tenyia / la blancor dels corporals; / reliquiari de gran preu / per tan màgica florida...". I amb ell afegim, acabant la sèrie: "Deu-nos fruits d'eterna vida / des de l'arbre de la Creu".

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

Català-castellà

A mots d'igual estructura formal correspon, de vegades, diferent contingut semàntic. Així, per exemple, si comparem la paraula catalana botiga amb la seva corresponent castellana "botica" veiem que el significat només coincideix parcialment. A nosaltres ens serveix per a designar tots els establiments de venda al públic i en castellà només vol dir farmàcia.

Per això no és estrany que el mateix passi amb frases fetes que contenen un sentit ocult o dissimulat. Si volem transmetre aquest sentit en la llengua veïna ens trobem que, sovint, hem de cercar una altra frase diferent que no tindrà els mateixos mots que la catalana ni s'hi assemblarà de res, però tindrà la mateixa càrrega intencional, expressada amb altres mots.

Quan una solució és encertada i oportuna, en català, diem que és com posar oli en un llum. En castellà expressen la mateixa idea d'una manera més pintoresca, diuen que és "como pedrada en ojo de boticario". Una dita popular castellana resa: "Poderoso caballero es don dinero". Nosaltres som més expeditius, diem ras i curt: pagant Sant Pere canta. Entre nosaltres, la tossuderia té la seva imatge en l'expressió ficar la banya en un forat, la qual cosa traduïda al castellà mot per mot no revela aquesta intenció amagada d'obstinació. Si la volem posar hem de canviar de frase, hem d'adoptar la que diu: "no aparse del burro". Tallar el bacallà sempre ha estat indicatiu de dominar la situació a casa, a l'empresa o en qualsevol estament públic o privat; en castellà només ho podem dir d'una manera aproximada: "llevar la voz cantante". Justa la fusta!, exclamem en coincidir exactament amb una mesura que creïem probable. Una semblant satisfacció s'expressa, en castellà amb la frase "¡al pelo!". Quan volem que calli un xerraire impenitent que ja fa estona que ens cansa, ho resollem amb un enèrgic: muts i a la gàbia!, que correspon al "¡punto en boca!" castellà. Si els negocis van bé a un conegut pensem que totes li ponen, "que tiene el santo de cara", en castellà. D'aquell que sembla inofensiu i, de cop, treu el geni inesperadament, diem que té cops amagats, i diuen que és un "mátalas callando".

Perles ortogràfiques

Justificació de Catalunya és el títol d'un llibre de mossèn Armengou que tots els catalans i tots els que estimen Catalunya haurien de llegir i tenir a casa seva. Però m'avisava el senyor Enrich, de Mataró, que l'ha vist a l'aparador de més d'una llibreria amb una franja blanca que diu: Cuarta edició. Naturalment, ha de dir: Quarta edició.

Albert Pera

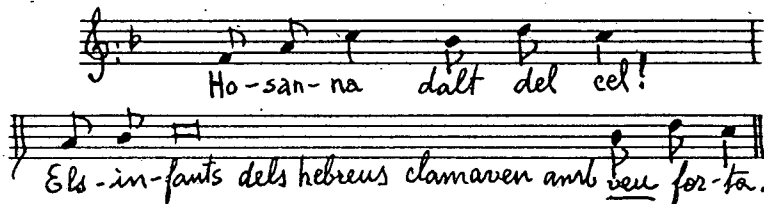
El gegant dels aires

33

—Això és un temporal sobtat! —va dir en Lluís.
Però uns udols aguts que es van sentir van aclarir la cosa.
—Es un cicló! —va declarar el doctor Kalp.
—¿Per què no el capegem? —va dir en Jordi.
—Potser no es pot maniobrar —va respondre el doctor Kalp.
—¿Què vol dir?
Vull dir que no tindria res d'estrany que en caure nosaltres, el pes del nostre aparell hagués causat algun desperfecte en el torpediner.
—¿Així, estem perduts?
—No dic tant. Pel que em sembla endevinar, crec que anem a la bona de Déu, sense direcció fixa. Això i el fet de que el capità no ordeni que virem, em fa creure que tenim avaria, però d'aquí a estar perduts bastant se'n falta.
En aquell moment va aparèixer el negret a la porta de la cambra.
—¿Què passa? —li van preguntar tots alhora.
El negret va arroncar les espatlles.
—Però, ¿què fan a coberta?
—Capità enfadat contra missenyors perquè el seu ocell ha fet malbé el nostre vaixell.
—El que jo em creia! —va dir el doctor Kalp.
—¿I què vens a fer ara tu?
— Vull naufragar amb missenyors— va respondre el negret, amb tota calma.
— Però, ¿què parles de naufragar?
— Missenyors m'han defensat; jo vull morir amb ells.
En Lluís va reunir els seus companys de presó i els va dir:
— Pel que aquest xicot diu, es veu que les coses van malament. Es precis que fem un pensament decisiu. Jo no m'hi resigno a morir aquí sense lluitar ni defensar-me.
—Jo tampoc— va respondre en Jordi.
— ¿Què voleu fer? —va preguntar el doctor Kalp.
— Anar a coberta o veure el que passa.
—¿I si el capità se'ns enfada?
—Que s'adobi!
—¿I si ens fa posar els ceps?
—Ell se'n guardarà prou —va respondre en Lluís, decidit a trencar el seu empresonament.
Però, en aquell mateix instant, el director John es presentà.
—Ja ho veieu, amics meus, estem en gran perill. La nostra caiguda ha consentit de tal manera l'hèlix del vaixell, que al primer cop de mar, quan s'ha aixecat el temporal, s'ha trencat.
—¿Què fem, doncs?
—Vaig a dir vos-ho. Quan he vist que l'avaria era irreparable i que anàvem perduts, he demanat al capità que us deixés pujar. Li he dit que vosaltres dos éreu enginyers i que sempre seria bo, en moments així, escoltar el consell de dos professionals. El capità hi ha accedit i ara vinc a comunicar-vos-ho.

La partitura setmanal

HOSANNA DALT DEL CEL

HOSANNA DALT DEL CEL

— Els infants dels hebreus clamaven amb veu forta.

HOSANNA DALT DEL CEL

— Beneït el qui ve en el nom del Senyor.

HOSANNA DALT DEL CEL

— Beneït el Fill de David, rei d'Israel.

HOSANNA DALT DEL CEL

La sardana i la dansa

"LA SARDANA DE L'ANY".— Dues noves finalistes d'aquest certamen s'han proclamat en sengles eliminatòries que han tingut lloc les darreres setmanes.

En l'eliminatòria de semifinals número 5 es confrontaven dues sardanes de Conrad Saló; les titulades "De Palafrugell a Tamariu", que ha obtingut 246 vots; i "Aires garriguencs", que n'ha aconseguit 294.

D'altra banda, l'eliminatòria número 6 presentava les sardanes següents: "Els campanars del Baix Camp", de Josep M.ª Baiges, que ha rebut un total de 1.437 vots; i "Festa d'Aplec a Sarrià", de Joan Gibert, que ha obtingut 318 vots.

En conseqüència, s'han proclamat com a finalistes de "La Sardana de l'Any", les obres "Aires garriguencs", de Conrad Saló i "Els campanars del Baix Camp", de Josep M.ª Baiges.

GUIA D'APLECS DE L'OBRA DEL BALLEI POPULAR.— La més completa Guia dels Aplecs de la Sardana de 1981 ha estat editada per l'Obra del Ballet

Popular amb un recull de gairebé 130 d'aquestes importants manifestacions a celebrar allarg de l'any arreu del País. Una guia que, ben segur, esdevindrà una eina indispensable pels sardanistes. A més del detall de cada aplec de la sardana referent a lloc de celebració, vila, comarca i cobles participants s'inclou també un útil índex de dates i poblacions que, en un moment, permet copsar el desenvolupament de la temporada d'aquestes importants manifestacions; així, podem assenyalar que els mesos de màxima activitat seran maig i juny, amb més de 25 aplecs cada mes. En la mateixa guia es ressenya la celebració a Montserrat de l'Aplec d'Esbarbs, que tindrà lloc el 18 de juny, i l'Aplec de Colles del Ball de Gitanes, del 21 de juny.

SARDANES A LA PLAÇA SANT JAUME.— A Barcelona, Cap i Casal de Catalunya, la sardana té uns determinats enclavaments ben coneguts per tots els aficionats; entre ells, un està situat al mateix rovell de l'ou, entre el Palau de la Generalitat i la Casa de la Ciutat: és la Plaça de Sant Jaume. A l'esmentat recinte urbà, des de fa molts i molts anys,

l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona hi organitza ballades de sardanes els dies festius, a la tarda, amb la freqüència que li permeten les seves disponibilitats econòmiques; en més d'una ocasió, la manca de col·laboració dels assistents a les ballades i l'encariment de les cobles ha obligat a dilatar la freqüència en la celebració d'aquestes habituals i populars ballades.

Ara les esmentades audicions han rebut de l'Ajuntament de Barcelona el qualificatiu de "patrimoni municipal" i, a partir del mes d'abril, la sardana tornarà a ser present, cada diumenge a la tarda, a la plaça de Sant Jaume. Cal remarcar que es tracta d'un suport més de caire moral que material, però que ha de servir d'esperó a l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona — conscient de la seva responsabilitat — a intensificar els esforços per tal de mantenir la continuïtat d'aquesta presència sardanista setmanal a la plaça de Sant Jaume, comptant sempre amb les aportacions voluntàries dels balladors que es beneficien d'aquesta activitat.

Josep Ventura

Fent pinya

La Candela de Valls 1981 (II)

Publiquem avui el final o segona part del que van assolir les colles (i que vàrem iniciar la setmana passada, per ordre alfabètic). Avans, emperò, voldríem dir que, en la diada, les colles van participar en actes col·lectius que consistiren en una cercavila, el lliurament d'una placa de ceràmica commemorativa de la diada, un parlament del batlle de la ciutat i un "predicot" a càrrec de l'Emili Miró, així com una plantada de pilars, per totes les colles davant el monument als Xiquets de Valls.

L'aconseguit per la resta de les colles fou:

CASTELLERS DE TERRASSA.— Els tres primers pilars de quatre, els descarregaren, a més del cinc de sis, el tres de set (primer al seu historial) i el pilar de cinc.

MINYONS DE TERRASSA.— Tres pilars de quatre per començament, el quatre i el tres de set i el pilar de cinc, descarregats. El grup paral·lel de Dones, descarregaren dos pilars de quatre, el quatre i el tres de sis i un altre pilar de quatre.

ELS NOIS DE LA TORRE.— Dos pilars de quatre i un pilar de cinc, com a començament, descarregats, el tres de sis net, la torre de sis i el pilar de cinc.

VELLA DELS XIQUETS DE VALLS.— Amb el pilar de quatre caminant (carregat) i dos pilars de cinc, iniciaren la seva actuació, descarregant, a més, el dos de set, el cinc de set i el pilar de cinc.

ELS NENS DEL VENDRELL.— Dos pilars de quatre i un de cinc, descarregats, per començar, el tres de set i el pilar de quatre per acabar, descarregats, més un intent de quatre de set i un altre de pilar de cinc.

CASTELLERS DE VILAFRANCA.— Descarregaren dos pilars de quatre i un de cinc, el tres i el quatre de set i un altre pilar de cinc.

ELS BORDEGASSOS DE VILANOVA.— Tres pilars de quatre (un per sota), descarregats, la torre de sis i el tres de set, a més del pilar de cinc carregat.

CASTELLERS DE VILANOVA-COLLA DE MAR.— Descarregaren tres pilars de quatre, el tres de sis, la torre de sis i el pilar de cinc.

Jaume Casanova "Crossa"

Cuina

M.ª Glòria Muntañola

Pastís de xocolata i nous

4 ous
125 gr. de sucre glas
150 gr. de nous sense closca
mitja rajola de xocolata "fondant"
400 gr. de mantega - 50 cm³ de conyac

Cobertura

mitja rajola de xocolata
2 cull. de sucre glas
2 cull. d'aigua

Bateu els 4 revells amb el sucre glas fins que resti escumós, afegiu-hi les nous trinxades fines (reserveu 9 mitges nous per a l'ornament).

Ratlleu mitja rajola de xocolata i poseu-la en un pot amb 50 cm³ de conyac, a prop de la caliu i treballeu-ho a foc molt suau fins que resti com una crema i afegiu-ho a la massa; després poseu la mantega al foc i quan sigui com un unguent, afegiu-la al que heu preparat.

Bateu 2 clares a punt de neu i barrejeu-ho amb molta cura. Unteu amb oli un motlle rodó, poseu paper d'alumini al fons també untat, ompliu-ho amb el preparat i poseu-ho una bona estona al congelador per a que resti completament dur.

Quan sigui dur, buideu-ho damunt d'un paper d'alumini i prepareu la cobertura; ratlleu l'altra mitja rajola de xocolata, poseu-la al foc amb dues cullerades d'aigua i dues de sucre glas; quan sigui com una crema treieu-ho del foc perquè es refredi una mica, després amb l'ajut d'un ganivet inoxidable, cobriu el damunt i les vores del pastís, orneu-lo amb les mitges-nous i torneu-lo a posar a la nevera.

34

Josep M.ª Folch i Torres

El negret, veient que els presoners abandonaven la cambra, es va posar a saltar d'alegria.

— ¿Què et passa ara? — li va preguntar en Jordi.

— Alegria, perquè missenyors estan en llibertat.

En arribar a coberta, en Jordi i en Lluís varen provar de veure la importància de l'avaria, però amb la mar que feia els va ésser impossible.

— No hi ha res a fer — va dir en Jordi.

Entretant, l'huracà s'emportava el vaixell amb una força terrible. En Lluís, consultant la bruiola de butxaca que mai abandonava, va veure que les onades gegantes se'ls emportaven en direcció sud. ¿On anirien a parar?

— Això ningú ho sabia. Tant aviat el torpediner s'enfilava a les crestes de les onades, com semblava soterrar-se entre elles. Tota maniobra es feia impossible, i tant els tripulants com els nostres amics no podien fer altra cosa que mantenir-se ben aferrats, perquè les onades, que passaven pel damunt del torpediner, no se'ls emportessin.

La velocitat a què corrien era extraordinària, quasibé vertiginosa. L'huracà va bufar contínuament durant vuit dies i vuit nits, i sempre el torpediner conservà aquella velocitat increïble.

A mida que els dies passaven i que anaven avençant en la direcció esmentada, els tripulants anaven observant que la temperatura baixava d'una manera molt sensible. El fred començava a deixar-se sentir bastant intens.

— Mai no m'hauria pensat sofrir de fred en aquestes latituds — va dir en Jordi.

El doctor Kalp va somriure.

— Es que vostè es creu que estem encara en les latituds on vàrem caure. Ha de pensar que fa vuit dies i vuit nits que caminem a tota velocitat, i que, per la temperatura que sentim, és de suposar que hem passat ja els límits del canal de Madagascar i que anem a la deriva vers el Pol.

Finalment, el novè dia la tempesta comença a calmar-se. Un pàlid raig de sol va sortir d'entre els núvols, i el capità ho va aprofitar per pendre el punt de situació.

Després d'haver fet els seus càlculs, va cridar els ex-presoners i els va dir:

— Tinc el gust de participar-vos que ja sé on ens trobem. Ara estem a 5° 2 sobre les illes Kerguelen.

— Les illes Kerguelen! Ben segur que no és el camí que volíem fer, ¿no és cert, capità?

— No, i a fé que em triga tocar terra anglesa, perquè el cert és que vosaltres, en qualitat de presoners...

— ¿Encara hi penseu, capità? — va replicar en Lluís—. El que hem de mirar és tocar terra encara que no sigui anglesa, i per ben feliços ens en podríem donar, perquè si no m'equivoco, pels mars que naveguem,

DIUMENGE 12

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.03 PARLEM
 10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la Santa Misa.
 11.25 GENT JOVE
 12.35 SOBRE EL TERRENY
 14.00 SET DIES
 15.00 NOTICIES DEL DIUMENGE. Primera edició.
 15.15 AVENTURAS DE TOM SAWYER
 15.40 LA CASA DE LA PRADERA
 16.35 NATACIÓ. Campeonats d'Espanya
 17.40 ESTRENOS TV: "La reina del baile". (1975)
 19.20 AVANÇAMENT ESPORTIU
 19.30 625 LÍNIES
 20.35 ELS ANGELS DE CHARLIE
 21.30 NOTICIES DEL DIUMENGE. Segona edició.
 22.00 TEATRE BREU: "El anuncio", d'Adolfo Marsillach.
 22.35 ESPORTIU
 24.00 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.45 QUITXALLA. (Repetició del dissabte).
 14.05 REVISTA DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

15.32 L'INCREIBLE HULK
 16.20 VIDES SECRETES DE WALDO Y KITTI
 16.50 LAS VEGAS
 17.45 FESTIVAL TV
 19.40 LA MUSICA
 21.10 MÉS ENLLÀ
 21.40 LLARGMETRATGE: "El turbulento distrito 87". (1972)
 23.30 BONA NIT

DILLUNS 13

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 CRÒNICA ESPORTIVA
 14.00 CRÒNICA
 16.50 ENTRE NOSALTRES
 17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
 15.00 TELEDIARI. Primera edició.

15.30 GASETA CULTURAL
 15.45 D'APROP
 16.15 ASTUCIA PELIGROSA
 18.32 DIBUIXOS ANIMATS
 19.00 LA MANSION DE LOS PLAFF
 19.40 AQUI ESTA BOOMER
 20.08 EL LIBRO GORDO DE PETETE
 20.10 ELS QUATRE CANTONS
 21.00 TELEDIARI. Segona edició.
 21.30 300 MILIONS
 22.35 GRANS RELATS: "Dickens en Londres".
 23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.15 ENTRE NOSALTRES. (Repetició.)
 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
 20.35 REVISTA DE CINE
 21.50 OPINIÓ PUBLICA
 22.25 A FONTS
 23.25 BONA NIT

DIMARTS 14

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 SIGNES
 14.00 CRÒNICA
 16.50 SET DIES
 17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
 15.30 GASETA CULTURAL
 15.45 REVISTA DE PREMSA
 16.15 ASTUCIA PERILLOSA
 18.32 DIBUIXOS ANIMATS
 19.00 HOBO
 19.32 EL LIBRO GORDO DE PETETE
 19.35 UN MÓN PER A ELLS
 20.25 REVISTA DE TOROS
 21.00 TELEDIARI. Segona edició.
 21.30 PRIMERA PAGINA
 22.35 GRANS RELATS: "Dickens de Londres".
 23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.15 SET DIES. (Repetició.)
 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
 20.35 POLIESPORTIU
 21.00 RETRAT EN VIU
 22.00 TRIBUNA DE LA CULTURA
 22.50 FLAMENC
 23.30 BONA NIT

DIMECRES 15

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 CATALUNYA A FONTS
 14.00 CRÒNICA
 16.50 SETMANA SANTA
 17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
 15.30 GASETA CULTURAL
 15.45 VIURE CADA DIA
 16.15 ASTUCIA PERILLOSA
 18.32 DIBUIXOS ANIMATS
 18.58 EL LIBRO GORDO DE PETETE
 19.00 MUSICAL
 20.00 TELEDIARI. Segona edició.
 20.30 FUTBOL: "Espanya-Hungría".
 22.30 GRANS RELATS: "Dickens de Londres".
 23.30 ULTIMES NOTICIES
 23.45 MEDITACION: "Mañana es Jueves Santo", por Mons. Manuel Casares, obispo de Almería.

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.15 SETMANA SANTA. (Repetició.)
 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
 20.35 POLIESPORTIU
 21.00 MUSICAL POP
 22.00 TRIBUNA INTERNACIONAL
 22.50 IMATGES
 23.25 MEDITACIÓ: "Mañana es Jueves Santo", por Mons. Manuel Casares, obispo de Almería.
 23.35 BONA NIT

DIJOUS 16

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 LES NOSTRES COSES
 14.00 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
 15.30 GASETA CULTURAL
 15.45 MIRADOR DELS ESPORTS
 16.15 EN EL PRINCIPI
 16.45 CAMPEONAT DEL MÓN DE PATINATJE ARTISTIC
 18.00 SANTOS OFICIOS: Desde la catedral de Jerez de la Frontera.
 19.00 GRANDES MUSICOS.
 20.00 DOCUMENTAL
 20.30 EL CANTO DE UN DURO
 21.00 TELEDIARI. Segona edició.
 21.30 LLARGMETRATGE: "El Evangelio según San Mateo". (1964).
 23.30 ULTIMES NOTICIES
 23.45 MEDITACIÓ: "Mañana es Viernes Santo", por Mons. Francisco Alvarez, obispo de Calahorra-Logroño.
 23.55 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.00 VOSTÈ PREGUNTA...
 19.00 LLIÇONS DE CATALÀ.
 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
 20.35 POLIESPORTIU
 21.00 TROBADES AMB LES LLETRES
 22.00 TRIBUNA ECONOMICA
 22.50 HORIZONTOS
 23.25 MEDITACIÓ: "Mañana es Viernes Santo", por Mons. Francisco Alvarez, obispo de Calahorra-Logroño.
 23.35 BONA NIT

DIVENDRES 17

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

14.00 ESPECIAL SETMANA SANTA
 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
 15.30 DOCUMENTAL
 16.00 SANTOS OFICIOS. Desde la catedral de Jerez de la Frontera.
 17.10 CAMPEONAT DEL MÓN DE PATINATJE ARTISTIC
 19.00 CONCERT
 20.25 VAL MÉS PREVENIR
 21.15 VIA-CRUCIS: Desde la plaza de San Pere de Roma.
 22.30 MEDITACIÓ: "Mañana es Sábado Santo", por Mons. Ra-

món Buxarrais, obispo de Málaga.
 22.40 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
 20.35 POLIESPORTIU
 21.00 CICLE HAROLD LLOYD: "Cinemanía". (1932)
 22.40 LA DANSA
 23.15 MEDITACIÓ: "Mañana es Sábado Santo", por Mons. Ramón Buxarrais, obispo de Málaga.
 23.25 BONA NIT

DISSABTE 18

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.45 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

12.00 DE 12 A 2
 14.00 PARLAMENT
 15.00 NOTICIES DEL DISSABTE. Primera edició.
 15.15 LOS PICAPIEDRA
 15.45 PRIMERA SESSIÓ: "La cadena invisible". (1943)
 17.30 APLAUSO
 19.35 VACANCES A LA MAR
 20.30 INFORME SETMANAL
 21.30 NOTICIES DEL DISSABTE. Segona edició.
 22.05 DISSABTE CINE...
 VIGILIA PASCUAL: Desde la catedral de Jerez de la Frontera.

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 REVISTA DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

15.32 HAWAI-5-0
 16.20 ELS FOLLS DE LA GALAXIA
 16.45 LOU GRANT
 17.35 RETRANSMISIÓ ESPORTIVA: "XI Copa Latina de Balonmano".
 20.00 CICLE CARY GRANT: "Historias de Filadelfia". (1940)
 21.55 TRIBUNA DE LA HISTORIA
 23.30 BONA NIT

Guía editorial

- Para estar al día
- Para los muy ocupados
- Para ahorrar tiempo

COLECCION COMENTARIO

- Juan M.ª Labóa
 ¿UNA IGLESIA EN TRANSFORMACION?
- Enrique Miret Magdalena
 VIOLENCIA Y AGRESIVIDAD ANTE LA CIENCIA Y LA FE
- Luis López-Yarto
 DOGMATISMO Y EDUCACION
- Max Thurian
 CARTA A UN HERMANO CATOLICO
- J. M. López Nogueira
 SOBRE LA JUVENTUD ACTUAL
- Angeles Galino
 MARIA Y LA MUJER HOY, EN LA IGLESIA Y EN LA SOCIEDAD
- Olegario González de Cardedal
 CARTA A UN PROFESOR AMIGO

P.V.P. 140 Ptas. Ejem.

NE NARCEA, S.A. DE EDICIONES - Federico Rubio, 89 - MADRID-20
 Teléfono 254 61 02

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

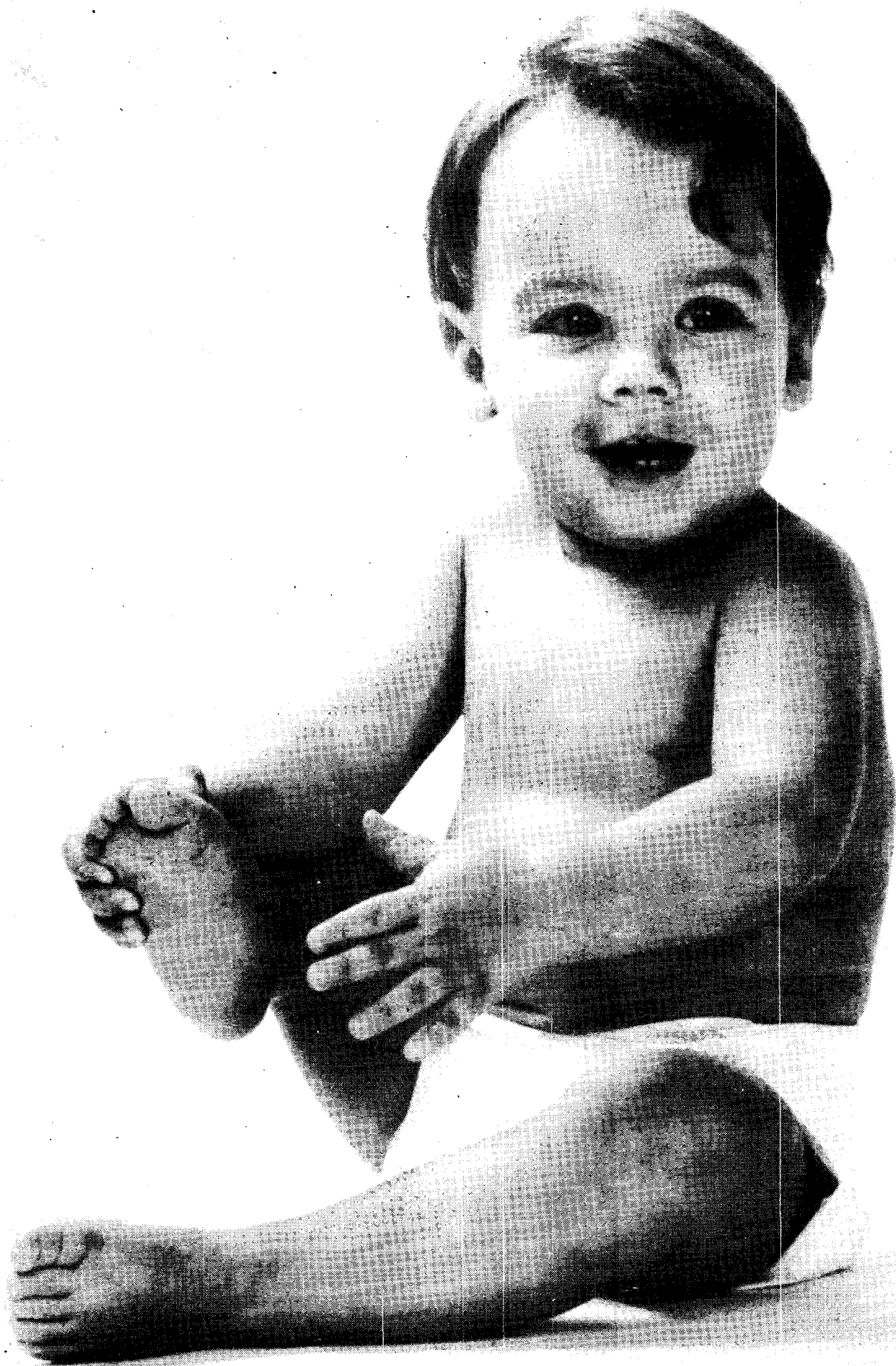
Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

És d'un contingut humà impressionant el llibre

SE HIZO INDIO

Els lectors han dit: "En començar a llegir-lo, és del tot impossible interrompre per un instant la seva lectura" D'altres diuen: "No és un llibre per arraconar-lo un cop s'ha llegit, sinó per a tenir-lo a l'abast".
 Trobareu "SE HIZO INDIO" (per José Ricart), al "Corte Inglés" de la plaça Catalunya, al carrer de Lúria 4, i en d'altres llibreries.
 (Distribuidora Balmes, carrer Duran i Bas, 11. Barcelona-2
PREU 150 PESSETES

benestar des del començament...

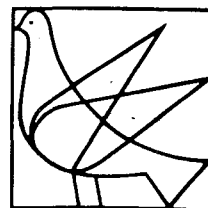

mulletton

per a la higiene del cos i de la llar

**CALÇETA-BOLQUER
(BRAGUITA-PAÑAL)**

PREPARATS PER

IBB

LABORATORI CIENTÍFIC
PER A LA HIGIENE

Teatre

Fundació Miró.— Parc de Montjuïc. Durant tot el mes d'abril, dissabtes a les 5.30 de la tarda i diumenges a les 11.30 i una, representació de "Tren, tren", "El soldadet de plom" i "Retrat d'època", a càrrec del Teatre d'Ombres la Bombeta, de Montserrat Tintó. Entrada 150 pessetes.

Lluïsos de Gràcia.— Plaça del Nord, 7. Tot aquest mes d'abril, dissabtes i diumenges a les 5.30 de la tarda, "El geni Geroni", un divertit espectacle per als més petits.

Turó Parc.— Final de l'avinguda Pau Casals. Tots els diumenges a les 12.30 del migdia, els Titelles Anglès. Entrada 100 pessetes.

Animació als barris

Barri Porta. Dissabte a les 12 del migdia, a la placeta, al final del passeig Valldaura-escultor Ordóñez, cançons populars amb L'Arc en el cel, i representació de la seva obra "Pom pom, qui hi ha?"

Barri Sant Antoni.— A les 12 del migdia, a's jardins de L'Alguer, actuació de La Capsa Màgica —jocs de màgia—.

Cinema

Apsi.— Sant Elies, 23. Dissabte i diumenge a les 4.30 de la tarda, "El desafió de las águilas —aventures bèl·liques a l'alta muntanya—, i "Locos por ellos" —el ressorgiment dels Beatles—.

Centre d'Horta.— Feliu i Codina, 7. Dissabte a les 10.30 del matí i diumenge a les 4.30 de la tarda, "Marcelino pan y vino" i "La guerra de los planetas" —dibuixos de la sèrie televisiva.

Cine Club Poble Sec.— Tapioles, 10. Dissabte i diumenge a les 5 de la tarda, "Cinco pistoleros de Texas" —oest— i "Santo contra Dr. Muerte".

Maristes de la Immaculada.— No hi ha sessió.

C. C. Sants.— No hi ha sessió.

Penya Cultural Barcelonesa.— Durant tot el mes d'abril, no hi ha sessió.

Sala Sarrià.— S'ha acabat la sessió per aquesta temporada.

Centre Parroquial sant Vicenç de Sarrià.— Major de Sarrià, 117. Diumenge a les 5 de la tarda, "Primer Festival Mortadelo i Filemón", i "Trader Horn". Programació recomanable. Us seguim recomanant "Granujas a todo ritmo", "Dersu Uzala" i "El pequeño Lord".

Comarques

Rialles organitza:

Dissabte

Terrassa.— Al Centre Cultural, a les 5 de la tarda, "Gran prix a la muntanya dels invents" —dibuixos animats—.

Vilafranca del Penedès.— A l'escola Pau Boada, "Pinocho", segons el famós conte.

Manresa.— A la sala Loyola, a les 5

de la tarda, presentació de l'espectacle de mim i pantomina "Arlequí i altres trapelles", pel Teatre del Rebombori.

Diumenge

Sant Celoni.— A l'Ateneu, a les 5 de la tarda, representació de "les joguines oblidades", pel grup La Trepna. Una obra que planteja la validesa de les joguines mecàniques. Molt aconsellable entre els 5 i els 10 anys.

Sant Celoni.— A l'Ateneu, a les 5 de la tarda, representació de "Les joguines oblidades", pel grup La Trepna. Una obra que planteja la validesa de les joguines mecàniques. Molt aconsellable entre els 5 i els 10 anys.

Terrassa.— Al Centre Cultural, a les 12 del migdia, es passarà la pel·lícula en color, doblada al català "Gran prix a la muntanya dels invents".

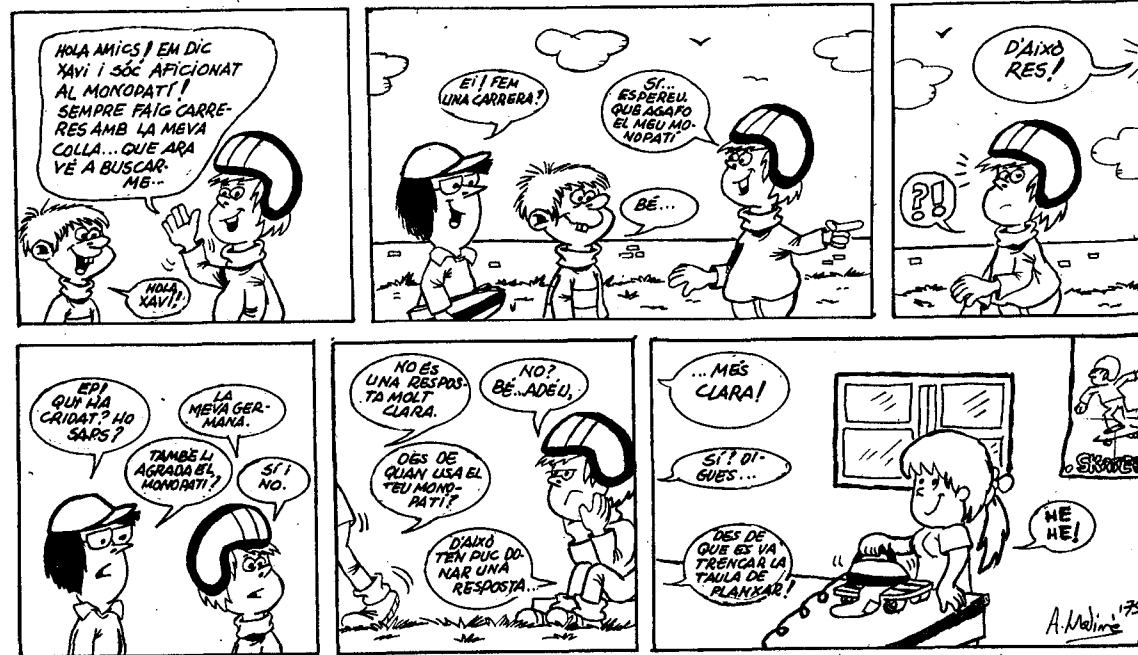
Vilafranca del Penedès.— A l'escola Baltà Elies es passarà la pel·lícula "Pinocho", a les 12 del migdia.

Carme Anfosso

EN XAVI I EL SEU MONOPATÍ

per *Maline*

el comte benrovellat

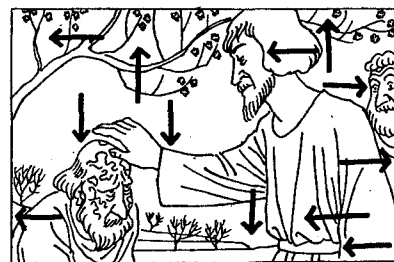
per *JAN.*

SOLUCIÓ

—Els set noms: Noruega, Suècia, Rússia, Àustria, Iugoslavia, Bulgària, Portugal.

—El verset: "Aleshores es presenten a Jesús uns fariseus i una escribes de Jerusalem i li diuen. Mt, XV, 1".

PETIT
Avet

L'slip per nena,
de cotó,
elàstic i sense costures.

PETIT
Avet

LA CIUTAT, EL POBLE, LA COMARÇA.

... i EL PODER SÓC. SABELU ?

Jo!

DONCS LIS FAREM LA GUERRA DEL FOLLET L'ULL DRET CAP A L'ESQUERRA I L'ESQUERRA CAP EL DRET.

JA! JA!
i QUÈ MÉS ?

OH! NO!

QUINA SON!

GGRRRZZZZ!

ARA JA PODEM MARXAR...

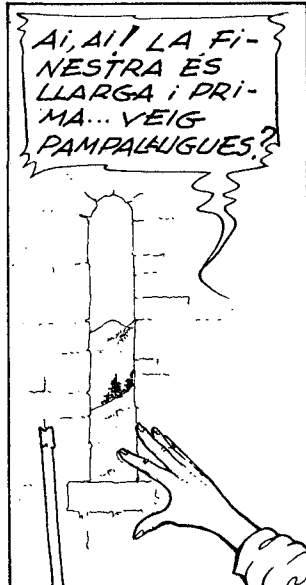

QUAN JUST APUNTA EL DIA...

EL COMTE ES DESPERTA

UF! NO SÉ SI HE SOMIAT... O HA ESTAT REALITAT...

AI, AI! LA FINESTRA ES LLARGA I PRIMA... VEIG PAMPALUGUES?

OH! OH!
NO POT SER!

LA PORTA ES ESTRETA I ALTA... NO PASSO... A VEURE...

Ai!

CRAC!

M'HE ENTREBANCAT... NO PASSO... LA PORTA ES MÉS SA ESTRETA...

... i... TANCADA... ?

CRAC!

MENTRESTANT EN PERE CAULA I ELS SEUS...

ARA REPOSAREM I A ENTRADA DE FOSC MARRIBARE AL CASTELL...

TANT SI EL COMTE EM DEIXA FER COM SI NO ELS PASSARE PER LA PEDRA. REKO! SI HO FARE!

T'AGRADA FER NINOTS?

Envieu-los a "CATALUNYA CRISTIANA" "L'EIXERIT"
València 244. Barcelona (7)
Indicant nom, cognoms, edat i adreça.

CAPÍTOL Divuitè.— ELS ALTRES APÒSTOLS DE JESÚS

103.— L'Església de Jerusalem creixia i enviava missioners a expandir la Bona Nova de Jesús. Els jueus la perseguïen. I Herodes, en aquell temps, l'emprengué contra alguns dels seus membres. Fèu passar a fill d'espasa Jaume, el germà de Joan i fill del Zebedeu.

104.— L'Apòstol Joan serà famós per la sèrie de llibres que escriurà: el seu evangeli, les seves cartes i l'Apocalipsi. Ell és l'Evangelista de la Paraula, tota divina i tota humana a la vegada. Aquesta Paraula fou Jesucrist. Joan també fou l'encarregat d'acompanyar Maria, el gran tresor de l'Església, els darrers anys de la seva vida.

105.— Jaume, primer Bisbe de Jerusalem, era un dels tres principals de l'Església primitiva (Gàl. 2,2 i 9). Ell estava molt amarat de la Llei Antiga i del Temple, com tota la comunitat. Però coneixedor de la doctrina universal de Jesús, demostrà la seva obertura a tots els pobles al Concili de Jerusalem (Act. 15, 13-21).

106.— Judes, servent de Jesucrist i germà de Jaume, sembla que va escriure una carta en la qual insta a recordar les predicacions dels Apòstols i a ser-hi fidels. És tradició que morí màrtir com tots els apòstols, però ignorem les altres dades de la seva vida.

107.— Efectivament, la vida d'alguns apòstols ens és desconeguda després de la Pentecosta. Per tradicions antigues sabem, però, que el món, des de l'extrem de l'orient fins al límit de l'occident, fou visitat pels apòstols. I la seva veu, anunciadora d'un cel nou i d'una terra nova, hi ressonà (Salm 15,4 i Rom. 10, 18).

108.— L'Església, base i columna de la veritat (1 Tim. 3,15), és fundada en el fonament dels Apòstols (Ef. 2,20) per voluntat de Jesucrist, i destinada a salvar tots els homes. Per això diem que l'Església és una, santa catòlica i apostòlica.

ACTITUDS CRISTIANES.— Devoció als Apòstols. Estudiar els llibres que ens han deixat. Saber que alguns grups cristians tan sols posen com a fonament de la veritat de fe cristiana la Bíblia; però no s'adonen que la Bíblia pot ser mal interpretada. I ho és moltes vegades i per moltes persones.

Perquè un text pot dir coses a la vegada contradictòries i vertaderes. Per això el catòlic creu que la veritat, que és realment la Bíblia, solament l'interpreta bé l'Església successora dels Apòstols. Pregar per la unitat de l'Església, en la veritat.

Introducció a la Gramàtica

reietonets sentiren això, s'enfolloniren de valent. Ella pensava que així es desempallegaria del sastrinyol. L'endemà la vella dugué el soldat al pou. Pel camí li mostrà els tresors que la bruixa havia amuntegat. L'estudiant, poc preparat, en sentir això s'esbalai profundament.

TEMA 24 (El nucli permanent de la frase)

Estudiem la frase que segueix:
Després l'estacaren pel ramal a un ganxo, com un ruc que ha d'esperar l'amo.

Una de les determinacions circumstancials és: com un ruc que ha d'esperar l'amo. Cal observar, doncs, que aquesta determinació porta un complement: que ha d'esperar l'amo. És el complement del mot ruc, que dins la determinació circumstancial: com un ruc que ha d'esperar l'amo, fa de mot principal.

Cal saber distingir en les frases quan hi ha complements d'altres formes complementàries.

La primera frase de l'exercici corresponent al tema anterior, tal com està escrita a l'original, diu: No gaire lluny de l'arbre on seia el nen, quatre llauradors silenciosos treballaven un camp. La primera part d'aquesta frase: No gaire lluny de l'arbre on seia el nen, és una determinació circumstancial enllaçada per la preposició composta no gaire lluny de. Però aquesta determinació circumstancial porta uns mots complementaris del mot principal arbre. Aquests mots complementaris són: on seia el nen.

Examinem ara la frase que segueix:
En una gran sala, oberta al carrer, cinquanta noies dolces com fades, feien, d'unes estibes renovades continuament, paquets de llaminadures que posaven amb tota gentilesa en mans dels tarragonins entusiastes. El nucli permanent és: Cinquanta noies feien paquets de llaminadures.

Els mots complementaris i els complements d'aquests mots són: oberta al carrer, complement de sala; dolces com fades, complement de noies; que posaven amb tota gentilesa en mans dels tarragonins entusiastes, complement de llaminadures. I encara en aquest complement hi ha uns altres mots complementaris que són: amb tota gentilesa, complement circumstancial de posaven, i entusiastes, complement de tarragonins.

EXERCICI.— Cerqueu el nucli permanent de les frases que segueixen separant els elements complementaris i els complements que aquests puguin tenir:
En aquell moment passava l'avi Motxell abrigat amb la seva capa. A cada moment esperava sentir el palp de la mà del pare sobre el meu cos. El senyor rector de Santes Creus, tot ensenyant-me punt per punt aquell cèlebre monestir, entre altres velles tradicions em contà aqueix que restà escrita a la meua memòria. Nadaleta se'n tornà amb el cistelló al braç cap a la cova. El traginer que no havia tractat mai amb estudiants, es deixà ensibornar. Jo he conegut un calb de molt bona jeia que s'enfadava en sentir el cant de la guatlla. En Xaneta, que era més pràctic en

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

BENEIR EL RAM

—Mare, què vol dir això de "beneir el ram"?
—Que no t'ho han explicat a la catequesi?
—Em sembla que sí. Però, ara, no me'n recordo.
—Durant la Setmana Santa, què celebrem els cristians?
—Això sí que ho sé. Aquesta setmana, Jesús amb els seus deixebles anà a Jerusalem.
—Per què?
—Perquè tots els jueus hi anaven a celebrar la seva festa més important: El seu alliberament de l'esclavitud a Egipte i, ajudats per Déu, haver arribat a la terra que ara era el seu país.
—I què va passar quan amb els seus deixebles, arribà a Jerusalem?
—Ara me'n recordo. Molta gent que havia escoltat i vist el que Jesús deia i feia, engrescats amb Ell, li feren una gran arribada: Molts nois i noies, agafant rames dels arbres (oliveres, palmers, etc.) organitzaren una mena de manifestació i cridaven: Visca Jesús, el nostre Salvador. I tothom cridava: Visca! Jesús, a cavall d'un burret entrà a la ciutat.
—I, després, què va passar?
—Veus, això és el que no entenc. Per què, si l'estimaven, es van deixar portar pels enemics de Jesús, i un altre dia van cridar que el crucifiquessin?
—I què més va passar en els dies següents?
—El dijous, mentre sopaven, Jesús instituí i celebrà l'Eucaristia. El divendres el varen agafar i matar, i la matinada del diumenge Jesús ressuscità. Van quedar ben fumuts els seus enemics, oi mare?
—Oi tant! Sobretot perquè Jesús ara viu una vida, no com la d'abans, sinó infinitament més gran. Una vida que ja no mor mai.
—Un altre dia m'ho explicaràs més això, eh?

LES HISTÒRIES DE L'AVI PEP

En Filoseta

(Rondalla popular recollida per en Joan Amades)

Vet aquí que pels temps d'aquell rei que, a qui sabia massa li feia llevar la pell,

hi havia una pobra dona vídua amb un fill mig beneït que li deien en Filoseta. Un dia que la bona dona va haver d'anar al mercat li va encarregar que, a mig matí, llevés la lloca, que li donés beure i que no deixés refredar els ous.

Quan sa mare va ésser fora va pensar que podia treure el ventre de pena i fer-se un bon tip de carn, aprofitant-se que sa mare no ho veuria. Va agafar els talls més bons del rebost i els va posar al foc a fregir. Però heus ací que quan els hi tenia es va recordar que havia de llevar la lloca i abandonà el foc per anar a complir l'encàrrec. Mentre la lloca picotejava es va recordar de la carn que havia deixat al foc, però, en anar-hi, els gats se li havien menjat tot i no va trobar res.

Per tal que la lloca pogués beure a tot son pler, ell que sí que la tira el pou; abans, però, li va dir que quan hagués begut escataïnés

per avisar-lo i l'aniria a treure. En caure al pou la lloca es va ofegar. En Filoseta vinga esperar que escataïnés i en veure que no ho feia, per tal que els ous no es refredessin es va posar a covar-los ell. Tard del vespre va arribar la seva mare del mercat. Des del peu de la porta el va cridar:

—Filoseta, fill meu, on ets? Ja t'has recordat de llevar la lloca, com t'he dit?

—Sí mare; l'he tirada al pou perquè begués i li he dit que quan estigués sadolla escataïnés; com que trigava, perquè els ous no es refredessin els covo jo.

Va sa mare al galliner i se'l troba assegut damunt de la covadora. El va aixecar i portava tot el darrera empastifat dels ous esclafats. Podeu comptar la pobra dona quin disgust.

L'endemà va enviar-lo a cercar oli. Com que feia fred, per tal de poder anar amb les mans a la butxaca i no anar embarassat amb el setrill, en Filoseta es desfà les calces, amb la veta lliga el setrill i el porta arrossegant per terra, i com que anava amb les calces desfetes se les aguantava amb les mans a les butxaques. En arribar a casa de l'oliàire i treure les mans de les butxaques, les calces li van caure a terra. Quan va anar per recollir

el setrill va trobar que se li havia trencat i que només portava la beta de les calces que se li arrossegava. L'oliàire li va preguntar: —On vols que et posi l'oli?

En Filoseta es va treure la barretina i va dir que li tirés dintre la bossa. Però com que la mesura d'oli que volia no hi va cabre, l'oliàire li va dir:

—I aquest que sobra, on vols que te'l tiri?

En Filoseta, llest com ell sol i sense pensar-s'hi un moment, gira la barretina del revés, aboca tot l'oli a terra i contesta:

—Tireu-me'l aquí.

Aguantant la barretina a les mans i amb una engruna d'oli, en Filoseta va fer cap a casa seva. La seva mare quan el va veure, tota irada li va preguntar:

—Aquesta mica d'oli em portes?

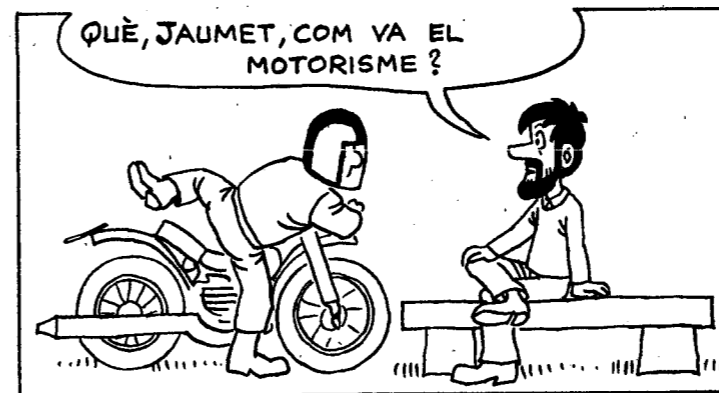
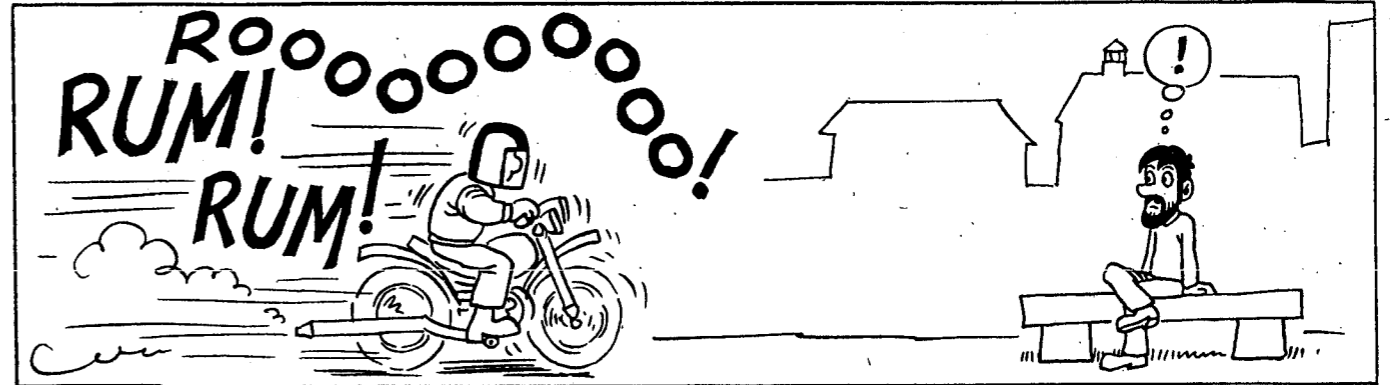
—No mare, porto tot l'altre dins d'aquest altre costat de la barretina. I sense pensar-s'hi ni un moment, torna a girar al revés la barretina i aboca per terra l'engruna d'oli que hi portava.

Podeu comptar el disgust que va prendre la bona dona.

(Continuarà)

La familia Moixó

Sopa de lletres

Els errors a dotzenes

E N J E R E M I E S V
 E R O E I T A T E A T
 D I S C S Q U S E F A
 Q U E E S U T A A I M
 A T P L E I S B X A A
 N I T A J B S A A C N
 S T Q U E E N R O C A
 N A T I D E S R L G A
 L L L U E M N A E G A
 R I J A S T R B E S V
 E P G A D E R E P E S

Buscar nou noms de personatges que surten a la Passió.
 Amb les lletres restants, trobareu un troç d'aquesta mateixa passió, la de Mateu.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

YOGHOURT

Aliments frescos i naturals

Aliments frescos i naturals